

II.
6.18102.
f.712.

SVETE PESMI.

PERVE BUKVIZE.

V Ljubljani,
na prodaj pri L. Kremsherju.

18102. II. C. f. 2.

✓

Внатиф тѣх букеv fo miloflivi Firfht,
GOŠPOD GOŠPOD

ANTON ALOJS,
Ljubljanski Šhkof, dovolili 6. dan Šufhza 1845.

IN=030004265

Jutrajna pefem. (Is nemshkiga.)

Prishel je dan, sbeshala nozh,
Shivim, radujem se;
Skasuje solnze boshjo mozh,
In kak dobrotljiv je.

Kdo nam skos nozh pozhitik da,
In kdo sa naf skerbi?
Kdo naf utrudene krepzha?
Kdo drug, o Bog, ko ti?

Ti hozhefh, de se vidmo spet,
Veséle naf sbudish,
Napolnish s milostjo nam svet,
Naf, Ozhe, preskerbish.

Od tebe pride vše, Gospod !
Ker imash vso oblast ,
Bres konza nam delish dobro ,
Sato ti pojem zhašt.

Škos tebe , Ozhe , le shivim ,
Od mene prezhe ne gresh ;
Dodeli mi , de rad sturim ,
Karkol' mi sapovesh.

S veseljem spet na delo grém ,
Veselje daje speh ,
Le dobro moram delat' vem ,
In vedno zhertit' greh.

Zhloveka pred seboj imash ,
Naj , kamor hozhe gré ;
Šerze njegovo vše posnash ,
Vše misli in sheljé.

Zhe sim poboshnosti udan ,
Ravnam , shivim lepo ,
Me ljubish , Bog , sim prav kristjan ,
Me pekla vest ne bo.

Vezherna.

(Is nemshkiga.)

Beshi nam zhas, mi tudi s njim,
Pretekel dan je spet!
O blagor mi, zhe pray shivim!
Ne bom se bal umret!

Kdor pray ravna in vse sturi,
Kar Jesus sapové,
Ga věst pezhézha ne teshi,
Ga sanje ne strashé.

Sprashujem, Bog, se pred teboj,
Kolkrat sim dans greshil; —
Odpusti mi, Svelizhar moj,
K' si same kri prelil.

Kar dobriga nad sábo imam,
Le ti, o Bog, mi dash;
De se pregreham ne isdam,
Ko ozhe me ravnash.

Veliko sim prejel dobro
She spet danashnji dan;

Sahvaljen bodi, o Gospod !
Zhešhen in povikšvan !

Obrazhat' prav mi daj pomozh ,
S darmi , ki jih prejmem ,
De kadar pride sadnja nozh ,
Veselo umerjem .

Sveta mafha.

Kyrie.

Pred Bogam pokleknimo ,
Povsdignimo ferzé !
V nebesa sdaj poshljimo
Vse misli in sheljé :
Ta dar presvete mashe
Sprejmi od nas , o Bog !
Naj sbrishe grehe nashe ,
Naj varje vših nadlog .

Mi greshniki sposnamo ,
Shalili smo Boga !

Oh, teshko vest imamo,

Pokoja nam ne da!

Marija, vši Svetniki!

Pomozhi prosmo vas;

Smo greshniki veliki —

O Kriste usmil' se naš!

Gloria.

Bogu bod' zhašt in hvala!

Na semlji mir ljudem,
K' je milost boshja dala

Reshenje všim stvarem.

Bog, hvalo ti pojemo,

Prishel si greh odvset;

Ti slavo, zhašt dajemo,

Ker sam, o Bog, si svet.

Evangelium.

Bog sam nam osnanuje

V shivljenje frezhno pot,

Tamoto rasvetljuje.

Nas varje greshnih smot.

Kristjani, poslušhajmo,

Kaj Jezus nas uzhi;

Po njem se vši ravnajmo

On sglede nam deli.

Credo.

Jest verjem, Bog nebeski!

De ti si Stvarnik moj;
Odreshil rod zhloveski

Je Šin edini tvoj;
Švet Duh u naš prebiva

Od Jezusa poslan;
Njegove gnade vshiva

Na semlji vsak kristjan.

Kar si, o Bog, osnanil,

Kar je tvoj Šin uzhil,
V katolški zerkvi hranil,

K' je sa njo kri prelil,
To verjem vše resnizhno;

Le, Bog, pomozh mi daj,
Shiveti tud pravizhno,

De pridem v sveti raj.

Offertorium.

Sprejmi Bog Ozhe vezhni!

Od naš prezhišti Dar,
K' ga greshniki nesrezhni

Damo na tvoj altar.

Sa svoje hudobije,

In zeliga sveta,

De nam jih zhusto smije,
Nam tvojo milost da.

V ponishnosti poshljimo
Ta sveti Dar v nebo,
Gospod-Boga profimo,
De mu prijetin bo;
De bode mu v zheschenje
V sahvalo ino zhaſt;
Nam vernim u shivljenje
In sveti zerkvi v raſt.

Sanctus.

Švet, švet, švet, Bog nebefshki!
Oblaſt imash zhes vſe;
Vef švet, vef rod zhloveshki
Ti hvalo, zhaſt daje.
Naj vedno hvaljen bode!
Zheschen in povikšan!
Odreshit vſe narode
Nam od Boga poslan.

Vſe zerkve poglavarja
Se spomni, o Gospod!
Tud ſhkofa in zesarja,
Ohrani jih povſod.

Ti vodi vse kristjane,

Ti nashih dush pastir,
De bodo tebi vdane

Jim daj nebeshki mir.

Benedictus.

O angelzi! hitite

In pridite s nebef!

S nam' sveti Kruh molite,

Ni vezh kruh, Bog je ref.

Pozhutkam vsim telefa

Je Jesuf tukej skrit,

De b' skoraj shli v nebesa

Ga gledat in zhaftit!

Ti, Jesuf, se usmili

Dush bratov in seftriz,

De bodo mir dobili

Odreshi jib is viz.

De gremo k teb' prebivat

Nam greshnikam tud daj,

Nebeshko luh ushivat

S svetniki vekomaj.

Nash duh, o Bog, ti pöje:

Zhephen bod' Ozhe ti!

Kraljestvo pridi twoje ;
Naj se , kar zhes h , sgodi .
Daj nam nash kruh , jed sdravo ;
Dolgé odpusti nam ;
Ne vpelji nas v skushnjavo ;
Otmi sovrashnikam .

Agnus Dei.

Moj Jesuf , tebe vshiti
Is serza jest shelim ,
Nevredin k tebi priti ,
Ker tolkokrat greshim .
Ozhisti dusho mojo ,
Slabosti njene vesh ;
Mi skashi milost svojo
De v moje serze gresh .

O Jesuf , k meni pridi ,
Presheni grehov nozh ,
De dusha moja vidi
Ljubesni twoje mozh .
Ostani vedno v meni ,
De slabga me shivish ,
S menoj se terdno skleni ,
Me frezhniga sturish .

Ite missa est.

Naj teb', o Bog, dopade
Svet ofer dokonzhan,
Isvir nebeshke gnade
Nam bodi slednji dan;
Mertvim in shivim sprava
Sa grehe njih naj bo;
Naj nam bo vsim sastava
De pridemo v nebo.

Pred pridigo.

O Jesuf, dušha moja
Je shejna slishat' te,
Ker le beseda twoja
Resniza vezhna je;
Osnani nam povelje
Shivljenja vezhniga,
Besedo, k' nam veselje,
Neskonzhno frezho da.

Tvoj nauk nam tamôto
Dush nashih rasvetli,
In pameti slepôto
S resnizo rasjasni.

Šlep zhlovek sam od sebe

Ne ve, kaj je hudo,

In dobriga bres tebe

Sposnal nikol' ne bo.

Beseda tvoja kashe

V nebesa pravo pot;

Zhe nasha pamet lashe,

Naf ona varje smot.

Le ona da sposnanje

De vidimo svetost,

Odverne greshno djanje,

Podpira nam slabost.

Oh, ojstra je, bolezha,

In dusho v shivo skli,

Ognjena je, gorezha;

Pa vender tud haldi;

Poterdi vero nasho,

Oshivlja jo povsod;

Daj vselej nam to pasho,

Te profimo, Gospod!

Je greshnik marskatéri

V nesrezho sam golfan,

Miru ne ishe v veri

Tizhí v pregreh' saspan,

Ti k dušhi gresh sašpani,
Ter greshnika sbudish,
Mu pravish: greshnik vſtani,
De vezhno ne saſpish!

O de b' beseda tvoja
Ne vtihnila nikdar.
O daj, de dušha moja
Prejema ta tvoj dar;
Daj v krishih, daj v ſkufhnjavah,
V ſkerbeh nam, Bog, ga daj,
Naſ veseli v teshavah
Naſ pelje v ſveti raj.

Ozhe naſh.

V imen' Boga Ozheta,
Šinu ino Duha
Saſpoj o dušha vneta!
Zhaſt trojniga Boga.
Molitev sdaj molimo,
K' je naſ je Bog uzhil;
Ozheta s njo profimo,
De b' nam dobrotljiv bil.

O Ozhe nash! v nebesih
Kraljujesh vekomaj,
Na dushah in telefih
Nam milost svojo daj.
Naj bode posvezheno
Presveto tvoje imé;
Svetejshi ni nobeno,
Vsa zhaſt mu vezhno gré.

Kraljeſtvu tvoje pridi
Po nashi smerti k nam;
Po tvoji volj' fe sidi
Na semlji, kakor tam.
Daj nam vſakdanjga kruha
Sa dusho in telo,
Poshlji nam svetga Duha,
De naſ preshivil bo.

Odpusti nam slabosti
In grehe, k' jih sturmo,
Ker bratam po dolshnosti
Tud mi odpushamo.
Ne vpelji naſ v skufhnjave;
Od greha reshi naſ.
O daj nam misli prave
Te ljubit vezhni zhas.

Sahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu !

Vse stvari ga sdaj molite !

Štvarnika , dobrotnika

In Ozheta ga zhaštite !

Kerub , Seraf mu pojo ,

Hvali semlja in nebo .

Šveti , šveti , švet' Gospod !

Vse je polno tvoje hvale ;

Trume svoljenih , o Bog !

Vezhno zhašt ti bodo gnale ;

Vsi švetniki te zhašté ,

Vsi pravizhni te slavé .

Zhêšhen bodi trojni Bog !

Ozhe , Šin in ti Duh šveti !

Zerkve tvoje nauk ves

Moramo svesto verjeti ;

Jesuf Kristus , boshji Šin

Je sapustil ga v spomin .

O preljub' Svelizhar nash !

Kolka je ljubesen tvoja !

V grehe sim bil sakopan ,
Revna je bla dusha moja ,
Ti pa prideš k nam na svet
Smert , pekel in greh satret .

Vezhni Bog , in kralj nebel
Še ponisha brat nam biti ;
Nam shiví in nam vmerje ,
Nam nebesa saflushili ;
Njega sveta reshna kri
Naf ozhisi vše ljudi .

Na deſnizi boshji sdaj
Ga ſhe imamo pomozhnika ,
Šodnji dan ga greshnik bo
Vidil ojstriga ſodnika ,
Miloſt , greshnik , le dobiſh ,
Dokler ſhe na svet' shivish .

Jesuf bod' uſmiljen nam ,
V ſlushbi svoji naſ ohrani ,
Kri fi svojo dal sa naſ ,
Greh konzhaj , pri naſ ostani ;
Pêlji naſhe dushe v raj
Délesh svoljenih nam daj .

Svoje ljudſtvo frezhero ſtur' ,
Sdaj in vſelej naſ obvari ;

Obdaruj in povikshuj

In svelizhaj svoje stvári ;
Hvalo bomo peli ti
Tukej in u vezhnosti.

Milostljiv nam bodi danš ,

Pota v grehe nam sagradi ;
Sveti in preljubi Bog !

Daj de sturmo dobro radi.
V tebe upamo vsak zhaf ,
De ne bosh savergel naš .

Spokorna.

Vezhno frezhno je shivljenje ,
Zhe je greha sadolshenje
Ljubi Ozhe ti odysel ,
Te otroka spet sprejel.

Greha rane nam sazeli ,
Milost , o Gospod . dodeli ;

Milost profi sa dolgé
V grehih shalostno ferzé.

Oh, pogosto ref sim padal,
Vedno greh na greh nakladal;
Grehov vezh, ko lás imam,
Oh, greshil sim, sam sposnam.
Greha rane i. t. d.

Shaloft, grossa me obdaja,
Strah po udih me sprehaja;
Mir je sginil is serza,
Greh veselja vezh ne da.
Greha rane i. t. d.

Sginila tolashba moja,
Ki jo da ljubesen twoja,
Kjer sim se bres vsga strahu
Tvojga imenoval finu.
Greha rane i. t. d.

Al me hozhesh tud savrezhi,
Zhe v ljubesni sdaj gorezhi
Teb' moj duh obljubo stri,
In se greha spokori?
Greha rane i. t. d.

Ne pravizhniga osdravit,
Le sgubljenga k seb' pripravit,

Serzhno najdenga objet
Si prishel s nebes na svet.
Greha rane i. t. d.

Magdaleno pred nogami
Vidish sdihovat' s solsami ,
Vidish jokat' tam na tleh,
Odpustish ji velik greh ,
Greha rane i. t. d.

Zhe jest serzhno sdaj shaljujem ,
Angelze rasveseljujem ;
Me v priyatla spet sprejmó ,
Zhe imam solsno oko.
Greha rane i. t. d.

Strit' pokoro sim odlashal ,
Ti pa , Ozhe , fi sanashal ;
Tvoji jesi de vbeshim ,
Se poboljshat prez shelim.
Greha rane i. t. d.

Dans je dan sposnati smoto
Dans me vabish greshno sroto ;
Dans tud klizhe revna stvar ,
Ne saversi je nikar !

Greha rane nam sazeli,
Miloſt, o Gospod dodeli;
Miloſt profi ſa dolgé
V grehih ſhaloſtno ferzé.

Vera, upanje in ljubesen.

Šivo verjem, terdno upam,
Seržno ljubit' te shelim.
Daj mi, Bog, tvoj glaf sprejeti,
Smotam pa ferze sapreti;
Sej is rok ljubesni tvoje
Je prihlo shivljenje moje.
Vero, upanje povikshaj,
De v ljubesni vel gorim.

Šivo verjem i. t. d.
Zhe tud zel svet v smote sajde,
V tebi ſe reſniza najde;
Teb' ni ſkritga, Bog preſveti,
Bres ſkerbi ti ſmem verjeti.
Vero, upanje i. t. d.

Šivo verjem, i. t. d.
Tri perſhone ſo v ſkrivnosti,
Le en Bog u svoj' ſvetosti;

V bistvu so mozhi enake,
Zhudne dela so od vseake.

Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.

V tebe, Ozhe, na vishavah

Bom saupal u teshavah;

Tvoja roka me podpéra,
Zhe me svet, pekel satéra.

Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.

Jesuf, twoje odreshenje

Naj me varje v pogubljenje;

Je nebesa odklenilo,

Upanje nam uterdilo.

Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.

Ti me, sveti Duh, podpéraj

Strah u serzi mi satéraj;

De se vterjen ne preganem,

Shiv ud Jesusov ostanem.

Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.

V tebi, Bog, se veseliti,

Tebe vekomaj zhaftiti,

V dobrih delih hozhem raſti,
Tebi v vſih rezheh dopaſti.

Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.

Tebi hozhem sveſt oſtati,

Švet naj shuga me konzhati,

Le do tebe zhem hiteti,

In s veſelim ſerzam peti:

Ljubi Ozhe! tebe ljubim,

Tebe ljubit' hrepenim.

Shivo verjem, i. t. d.

Kader ura mi odbije

In me tamni grob sakrije,

Ko trohljivost shvot rasdere,

Naj ſe v mojim ſerzu bere:

Ljubi Ozhe, tebe ljubim,

Tebe ljubit' hrepenim.

Pri ſvetim obhajilu. I.

Ljuba duſha, ſbudi ſe!

Lej, kaj boſh prejela!

Jesuf sam se ti daje !
Bodi ga vesela.
Naj se sdaj odpre serze ,
Kralj zhasti de v njega gré ,
In ponishaj se do tal ,
Štvarnik se t' bo vshiti dal .
O , saref presrezhni dan !
Štvar Boga sme vshiti !
Sdaj premisli prav , kristjan ,
Kakšin morash biti.

Škrinja boshja je bila
Prav lepo sturjena ,
Is nar drashjiga lesa
S slatam obloshena ;
Ker leviti jo neso
S glasnim petjam vši pojo ;
David , kak je bil vesel !
Poskakval pred njo in pel :
Al serze je danfi vezh ,
Ko je škrinja bila ;
Srezhe twoje ni isrezh' ,
K' se ti bo sgodila.

Jesuf , ljub Svelizhar moj !
Zhe premislim grehe ,

Mislim, oh, kaj bo s menoij
Vrednim vezhne kehe?

Ti pa k sebi me shelish,
Ljubesnivo govorish:

Pridi k meni, jej in pi
Mene samga, mojo kri.

O jest slaba revna stvar!
Tebe kdaj prejeti

Ne predersnil b' se nikdar;
Pa zhesf sam imeli.

Tukej pred teboj klezhim,

In se ponishujem,

Tebe vredin bit' shelim,

Milo v te sdihujem:

Milost svojo mi daruj,

Mene slabga poterduj,

Dusho mojo pokrepzhaj,

Vezhno umreti ji ne daj.

Revin zhlovek in ubog

Bres pomozhi tvoje

Sam ne morem is nadlog

Reshit' dushe svoje.

Daj mi terdno stati mozh

Varuj me v skushnjavah,

De premagam greha nozh,
Reshi me v teshavah.
Daj te vredno vshiti spet,
Kadar bom sapushal svet;
Priti k tebi u nebo,
Ljubi Jesuf, daj mi to.
Ker te tukaj vshivat' smem,
Daj mi vmreti srezhno,
De v veselje twoje grem,
In te vshivam vezhno.

Pri svetim Obhajilu. II.

Moj Svelizhar! tebe vshiti
Moja dusha sdaj sheli,
Terdno se s teboj skleniti
Od ljubesni hrepeni;
O de b' vredin in pripravljen
Te pod svojo streho vsel!
De b' ozhishen in osdravljen
Danfi, Jesuf, te prejel!

Zhe svetost premislim twojo,
Trepetam in se bojim,

Ker sposnam nevrednost svojo

Ves ostrashen ostermim ;

Ti si pod podobo kruha

Štvarnik, moj Odreshenik !

Verjem s luhjo svetga Duha

De bosh tudi moj Šodnik.

Ljubi Jezus, nisim vredin ,

De pod mojo streho gresh ;

Ti, moj Bog ! si vfigavedin ,

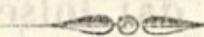
Vse slabosti moje vesh ;

Daj mi, Jezus ! to sdihujem ,

Predin k twoji misi grem ,

De jih serzhno obshalujem ,

De ozhishen te prejmem .

Pred f. reshnim Telefam.

(Is nemškiga.)

Pridi molit , o kristjan !

Od ljubesni svete vshgan ,

Kjer je Jezus v Sakramantu

Is ljubesni dan .

Tukej so sveté rezhi :
Jesusa Telo in Kri ;
Dusha , ktera njega vshiva ,
Še ne pogubi.

Bod' zheshen Odreshenik !
U nadlogah pomozhnik ,
Svojim vernim , tebi svestim
Varh in uzenik.

Posvezhuj naš ti saref ,
Zhudapolni Kruh s nebef !
Ti otmi naš vših nevarnost
Dush ino telef.

Spokorjenja daj solsé ,
Grehov shrishi nam dolgé ;
Vera , upanje , ljubesen
Naj u naš goré.

Kader umerje telo
Vsemi dušho ti v nebo ,
De se bomo veselili
Vekomaj s tebo.

Adventna.

(Is nemšhkiga.)

Vi, oblaki, ga rosite !

Ali semlja naj ga da !

Ve nebesa ga poshljite

Skôr Svelizharja sveta !

Milo so ljudje sdihvali,

V grehih in v tamì jezhali ;

Bog je bil semljo preklet,

Greh nebo zhloveku vsel.

Ozhe se nebefshki vsmili ,

Vidi tolko bolezhin ;

De bi se ljudje reshili ,

Se ponudi boshji Šin :

Dvizo Gabriel posdravi ,

In Marija zhista pravi :

Lej, pokorno je serzé ,

Kar Gospod mi sapové .

Sgodba sveta in vefela !

Nam odklene vsim nebo :

Lej, Deviza je spozhela ,

In Beseda je meso !

Pred Gospoda pokleknimo,
Njega milost sahvalimo.

Blagor tebi, greshni svet!
Jesuf pride greh odvset.

Bratje! dosti she je spanja,
Glas nebeski klizhe nas,
Dan se blisha, nozh odganja,
Sdaj prihaja frezhni zhaf.
Odversimo vso hudobo,
Oblezimo pa svetlobo,
De preide grehov nozh,
In nas vodi boshja mozh.

Ne shivimo vezh pregreshno,
Svet apostel nas uzhi.
Ne nezhisto, ne poshreshno,
Nevoshljivost naj beshi;
Naj se vsak pred njim ponisha,
Kterga prihod se nam blisha,
De bo s zhistim serzam vsak
Le Svelizharju enak.

O Svelizhar! pridi skorej,
De se spolni, kar shelim,
O prinesi mozh od sgorej,
De se zhisto spokorim,

Ti prineši mir nebeshki,
De ga vshiva duh zhloveshki ;
Daj , de pridem sodnji dan
Med ovze , na desno stran.

Šveti vezher. I.

Kar je she dolgo shélel svet,
Nezoj se dopolnuje ,
Odreshenik , Marije zvet ,
Do nas se ponishuje ;
Pastirjem angelzi pojo ,
Veselje prinešejo ;
Prishel Svelizhar na semljo ,
Sato mu zhaſt dajejo.

On , Bog , ima zhes vše oblaſt ,
Pa vender , lej ljubesni !
Sakril je s mesam svojo zhaſt ,
Osdravit' naſ v bolesni .
Nebesa vše so njega dom ,
Pa hozhe v jaſli priti :
De jest prevsetin vezh ne bom ,
Me mora to uzhiti.

Le greh Adamov ino moj

Ga je na semljo spravil ;
Odreshit' svet se je nezoj

Med greshnike postavil.
Is serza s angelzi bom pel :

Bogu zhaſt po vishavah !
De naſ je greshnike sprejel,
Sveselil v vſih teshavah.

O Jesuf, moj Odreshenik !

Šerze ti hvalo poje ,
In preden fi serdit sodnik,

Posluſhaj proſhnje moje :
S pastirji pred teboj klezhim ,

De me ne boſh pogubil ;
Le tebe jest ljubit' shelim ,

Ker fi me ti pred ljubil.

Sa me fi ſe nozoy rodil ,

In hozheſh ſa me v mreti ;

O, daj , de vezh ne bom greshil ,
O daj ſveto ſhiveti !

Šzer ſdaj ſaſtonj ſa me terpiſh ,
Saſtonj boſh ſa me krifhan ;

Zhe me v ſlabosti ſapuſtih ,
Šim vekomaj ponishan.

O Jesuš, milost le mi daj,
Ne bom Boga posabil,
Prishel bom k tebi v sveti raj,
Ki si me vanj povabil.
Ljubesen te je na semljo
Nevrednimu mi dala;
Ljubesen, upam, bo v nebo
Me k tebi pripeljala.

Šveti vezher. II.

Poglejte zhudo se godi!
Kaj more nek' to biti?
Nebeski dan o polnozhi!
To mora kaj pom'niti;
Lej angela pred nami stat'
Luzh svetla ga obsega;
Od grose moram trepetat',
Povejte, kaj bo 's tega?

Tako pastirji govoré,
Pa angel se oglasi:
Veselje osnanujem le,
O frezhni, frezhni zhafi!

Svelizhar se nozoj rodi,

Ni treba nizh se bati,
Je vboshin, v jaflizah leshi,
Lahko ga je posnati.

Saſlifhijo nebefshkih trum

Zhaſtit' Boga na nébi,
Veféle mu shenejo ſhurn,
De ſvet otme v potrebi.
Njih petja glaf raslega fe
Vefelo po ſhirjavah:
Mir vam, ki dobre volje ſte,
Bogu zhaſt po vihavah!

Paſtirji fe rasveſelé,

Ko ſliſhjo to novizo,
Do Betlehema hrepené,
Sposnat' shelé reſnizo.
Pogledat pojmo, pravijo,
Kar angeli ſo rekli;
Teko in fe ne vſtavijo,
De k jaſlam ſo pritekli.

Tam Dete vgledajo lepo,

De ni fe mozh nagledat',
Tak ljubo in tako ſveto!
Shelé mu dopovedat',

De ljubijo ga is ferza ,

De vse bi radi dali ;

Nauke vse , katere da ,

De bodo spolnovali.

Tud mi sdaj k jaflizam pojdmò ,

In bodmo ga veseli ,

Sahvalo, zhaft Bogu dajmo ,

De smo pomozh prejeli.

Posdravljen bod' , Svelizhar moj !

Vsak rezi sam pri sebi ,

De si prishel do naf nozoj ,

De b' vezhno bli pri tebi.

Novo leto.

(Is nemshkiga.)

Kak hitro nám nash zhaf beshi ,

In v dolgo vezhnošt sgine !

Naj zhlovek tud vesel shivi ,

Vse zhafno hitro mine .

To mislimo danashni dan ,

Kjer je zhaf léta dokonzhan ,

Naj naf to v ferze gine .

Nabrat' sa vezhnost si blaga

Nam Bog zhaf dodeluje,
Pa v grehih ishemo sveta,

To vest nam ozhituje.

Greshili smo tolkrat v nebo,
Pa vender nam nash Bog sato

Dobrote povrazhuje!

O Bog, kteři si in kteři si bil,

Bod' tebi hvala péta,

Sa dobro, kar si nam delil

Vef zhaf konzhanga léta:

Sa sdravje, frezho, sladki mir,

Sa vsakiga veselja vir

Te hvali dusha vneta.

O daj, de frezhno leto bo,

Ki smo ga dans sazheli,

Poterdi naf, o Bog, s mozhjo,

De homo teb' shiveli.

Ti varjesh naf, nam frezho dash,

Zhe v serzih naf o Bog, posnash,

De smo modrost sheleli.

Pomagaj nam, nebeskí Bog!

To leto prav konzhati,

Obvaruj revne naš nadlog ,
Daj mozh se prav vojskvati.
De , kadar mine kratki zhas ,
Poklizhesh k sebi v vezhnost naš ,
In se nam dash vshivati.

Rasglasjenje Gospodovo. I.

Prisvetil je veseli dan ,
S veseljem ga prasnujmo ;
Od ajdov dans je Bog sposnan ,
Priserzhno se radujmo !
Ponishno se vklonmo k tlam
Pred boshjim Šinam Jesusam ,
Mu serza posvetimo .
S deshele jutrove zhašté
Kraljevi ga trije moshjé ;
Tud mi ga pozhaštimo .

Is daljnih krajev jutrovih
Prishli so trije kralji ,
Tje v Betlehem peljala jih
Je svesda v ptuji dalji .
Nad revno shtalzo obstoji ,
Kjer Kralj nebeskij v nji lesi ;

Ga mol'jo in zhaſtijo.

Sa dar kadila dragiga,

Dishezhe mire, zhiftiga

Slata mu podarijo.

Ko kraljem svesda je nekdaj

Po poti njih ſvetila,

Tako kristjanam ſije ſdaj

Nam vere svesda mila;

Nje sharki nam dajo pomozh,

Švitlé shivljenja tamno nozh,

Naf vod'jo v ptujim kraji;

Nam ſvetijo, naf vodijo,

De ſvojga Kralja najdemo

Tam gôri v ſvetim raji.

Rasglafhenje Gospodovo.

II.

O kdo bi dansf vesel ne bil,

K' mu pride tolka ſrezha!

Boga hvaleshno ne zhaſtil,

Kerjenja tamna jezha!

Ljudſtvo, k' je tmi hodilo,

Švetlobo je dobilo;

V desheli smertne senze
Se sveti luzh.

Pastirjem angel is nebá
Mefija osnanuje ;
Poslana svesda od Boga
Neverne rasvetluje.
K' so Modri jo sposnali ,
Sa njo so se podali ,
Sheleli so zhaftiti
Svelizharja.

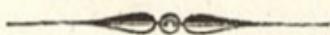
O vstani sdaj , Jerusalem !
Bod' mesto rasvetljeno !
Osri se v frezhni Betlehem ,
Kaj ti je tam rojeno !
Lej , ptujzi is us-hoda
She ishejo Gospoda :
Povejte , kje je rojen
Zhaftljivi kralj !

Na tanko se spolnuje sdaj ,
Nebeshko prerokvanje ,
Prerokov boshjih vekomaj
Resnizhno osnanvanje :
De pridejo kamele
Is jutrove deshele

Neso slata , kadila
Gospodu v dar.

Povsdigni , mesto , sdaj ozhi ,
Lej , ljudstva so se sbrale ,
Od poldne in od polnozhi ,
De b' k tebi se podale ;
Kraljestvo ti bo dano
Bo vse zhloveshtvo sbrano ,
Mefija , kralj nebeshki
Bo kraljeval .

Ker se je dans nebeshka luzh
Tud nam vsim prikasala ,
Prinesla nam nebeshki kljuzh
Zhaftimo novga Krala ;
Serze mu prinesimo ,
Ponishno ga profimo ,
De v serzih nam kraljuje
Naj vekomaj .

Šladko Imé Jesuf.

Vsi ponishno pokleknimo
S vernim serzam pozhaftimo

Sveto Imé zhes vše imena,
K' se mu vklanjajo kolena,
Kterga vše stvari zhaste :
Jesusa sladko Imé.

Is nebes nam je poslano
Nam v svelizhanje je dano ;
Drugo ime na zelim sveti
Naf ne more vezh oteti ;
Le kdor Jesusa zhasti ,
Ta nebesa sadobi.

Kadar greshnik preshaluje
In pod grehi omaguje ,
Sdravja dušnim ranam ishe ,
Jesuf mu dolgove sbrishe ;
Greshnik , le sdibuj serzhno ,
Jesuf te osdravil bo.

Kadar naf na pot' svetosti
Sadershujejo slabosti ,
Kadar pridejo skushnjave
In sovrashnikov smotnjave ,
Vsak premaga frezhno vše ,
Ktermu Jesuf mozh daje.

Jesuf , tvoje odreshenje
Naj naf pelje vše v shivljenje ,

Jesuf, našega serza shelje,
Bodi shalostním veselje,
Bod' v britkostih nam sladkošt,
In v slabosti nam krepkošt.

Kadar sadnja ura pride,
Se shivljenja pot iside,
Stoj nam, Jesuf, ti na strani,
V svoji gnadi naš ohrani;
Klizalo bo v naš serzé:
Jesus! Jesus! sladko Imé!

Svezhniza. I.

Shtirdeset' dan od poroda
Zhista Mati v tempel gre,
Nese Šina pred Gospoda,
Kakor Mojsej sapové.

Zhmu se zhistroz ozhishujesh?
Madesha ga v tebi ni;
Jesusa Bogu darujesh?
Sej je on Bog vših stvari?

Šimeon se v serzu vnema,
Hvali in zhaſti Boga,

Ker Svelizharja objema,
Judev zhaſt, in lugh sveta.

Savolj svetga tvojga Šina
Te, Marija, zhaka mezh,
Silna ferzhna bolezhina,
Shaloſt, de je ni isrež'.

Kristijanje! danſ vsemimo
Svetlo svezho vſi v roko;
Svoje ferza 's njo prishgimo,
De Boga ljubit' sazhno.

Jesuf, prava ferz svetloba!
Bodi vſelej naſha lugh;
De ne spazhi naſ hudoba
Tebe ljubit' naſ nauzh'.

De naſ nozh svetá ne smoti
Varvaj, vodi ſlabe naſ,
Sveti nam po tamnim poti,
Rasvetluj naſ vedni zhaf.

Švezhniza. II.

Ve se zhistrosti, Marija, zvet,
Presveta! pozheshehena!
Uklaanja se pred tabo svet,
O Mati posvezhena!
Lej, kakor svojiga Šinu
Si dala dansi v dar Bogu,
Ti serza mi dajemo.
Sapovdi boshje sposhtovat',
In vselej se po njih ravnat'
Od tebe sgled prejmemo.

Poglej s ozhesam milostnim
Na nas s nebes vishave,
In zhistrost serz nam sprosi vsim,
Isvirje frezhe prave;
Pravize luzh de v nas gori,
In nam shivljenje rasvetli,
De b' pota ne sgreshili;
Zhe nas opade grehov nozh,
Premagaj ti njih hudo mozh,
Nebes de b' ne sgubili.

Prepevali ti boomo zhaſt
U nebeshzhhanov sboru,

Kjer tvoja se slavi oblast
U Serafinov koru.
In s tabo tvojiga Šinu,
Ljubesni Kralja in miru
Tam bodemo zhaſili,
In ushivali sveti raj,
Še veselili vekomaj,
Sladkost neskonzhno pili.

Pôftna.

Kristijanje, poſtni zhaf
Še nam osnanuje,
Mati zerkev klizhe naſ ,
K Bogu napeljuje :
Greshnik , verni fe nasaj !
Zhmu fe grehu vklanjash ?
Bog te klizhe : oh sakaj
Mene ti preganjash ?

Bog , kaj hozhesh de ſturim ?
Hitro fe oglasi ,
Spokoriti fe shelim
Ob prijetnim zhafi .

Daj pripravljeno serze
K tebi se podati,
Daj mi greshniku solsé
Grehe objokvati.

Terdovratni ! ti se boj
Zhe se posmehujesh,
Ako ljubish napuh svoj,
Milošt sanizhujesh ;
Kmalo bosh pred sodbo stal,
Bosh sposnal resnizo.
Kam bosh, reva, se podal
Pred ojstro pravizo ?

Zhe si shalostin shelish
Serza mir prejeti,
Glej, de sdaj se spokorish,
Dokler dan she sveti,
Kadar pride tamna nozh,
Bosh sastonj se trudil,
Vezh se reshit' ne bo mozh,
Milošt si samudil.

Miloſtljiv je nash Gospod,
Sbrishe hudobije,
Iſhe greshnika povſod,
De mu grehe smije.

Mu odverne shibe tud,
Ktere greh saflushi,
Jesuf njega serzhni trud
S svojo smertjo sdrushi.

Spreoberni naf, o Bog!
Bomo spokorjeni,
Greha resheni nadlog
In oveseljeni.
Tekel bo potok solsá,
Serza kvishko htele
Spravile solsé Boga
Serza mir prejeli.

Terpljenje Jesufovo. I. (Is nemshkiga.)

Daj mi, Jesuf, de shalujem,
Smert, terpljenje objokujem,
K' si ga, Jagnje. ti prestal,
Grehe sbrisal, milost dal.
Jesuf. daj de tvoje rane
Naf presunejo kristjane,
To terpljenje prebritko
Nam pomozh naj v smerti bo.

Naf odreshit' smert fi svolil ,
Pred Ozhetam trikrat molil ,
Si kervavi pot potil ,
Kelh terpljenja zhisto spil .
Jesus , daj i. t. d.

Tolovaji te obdali ,
Te svesali in peljali ,
Uklenili ti roké ,
Ktere zeli svet dershé.
Jesus , daj i. t. d.

Trinogi so te sodili ,
Krishaj ga , hudobni vpili ,
Tepli , bili , de se kri
Is bolezhih ran zedi.
Jesus , daj i. t. d.

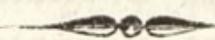
Ternje bôde zhelo tvoje ,
Sa velike grehe moje ,
Tebi , Jesus , Kralj sveta !
Zeptar , terst , se v roke da !
Jesus , daj i. t. d.

Oh ! na krish so te raspeli ,
In na krishu te she kleli !

Oh, sa naf si tolk' terpel!
In sa nashe grehe vñrel.
Jesuš, daj i. t. d.

Nashi grehi so te sdali,
Tebe, Jesuš, sašramvali;
Sa nash greh tepen si bil,
In na krishi kri prelil.
Jesuš, daj i. t. d.

Daj nam tebe le ifkati,
Svoje grehe objokvati,
De se twoja reshnja kri
Kdaj nad nami ne sgubi.
Jesuš, daj i. t. d.

Terpljenje Jesušovo. II.

Lej, o greshnik, grehi tvoji,
Prav premisli kaj storé!
Jesuš tam v britkosti svoji
Ves otoshin molit gré.
Oh kak' milo on sdihuje,
Vidi kaj mu bo terpet'.

Vef prepaden omaguje,
De mu skoraj ni shivet'.

Le poslughaj ga ; kak' moli :
Ozhe ! kakor ti shelish ,
Umerjem po tvoji volji ,
De sveta ne pogubish .
To je Jezusa ljubesen
Do pregreshniga sveta ,
De osdravi vso bolesen
Se v terplenie , v smert poda .

Judje , ko so ga dobili
V roke svoje in oblast .
Misli , zhlovek , kaj so strili !
Oh velika je nezhaft !
So k stebru ga pervesali ,
Tepli , bili do kervi ,
In tak dolgo ne nehali ,
De na truplu sdravga ni .

Raj fi smislijo tirani !
Lejte krono mu spletó ,
Ternje mu oblizhje rani ,
In prebôde mu glavo .
Glej jih prédinj poklekvati
Kakor kralja ga zhaste ,

Mu v obras sazhno pljevali ;
Nashi grehi to sture.

Jesuf, o lepota vezhna !
Kakshin je sdaj tvoj obras !
Greshnik glej, o stvar nesrezhna !
Kolko on terpi sa nas !
Rezi : jest sim sam krivizhni ,
Ker sim tolkokrat greshil ;
Ti nedolshni in pravizhni
Si se same pokoril.

Kaj se bode sdaj sgodilo ?
Judje krish privlezhejo !
Kak' ga Jesuf gleda milo !
Udje vse trepezhejo .
Lej ljubesni prenesnane !
Sam ga je na rame vsel ,
De osdravi nashe rane
Ga je kushnil in objel.

Ker so ga tako privlekli
Na kalvarijsko goro ,
So mu oblazhilo slekli ,
In po krishi ga raspno ;
Svete ude rastegnili ,
De mu , greshnik , shil'ze shtej ,

S shebeljmi na krish pribili;
Kaj pregreba stri, poglej!

Pridi, zhlovek, lej ga tukaj
Krishanga Svelizharja!
Pojdi in v pregrehah ukaj!
Hozhesh she bolj shalit' ga?
Skale se dajo drobiti,
Tudi ti se ginit' daj;
Ne prenehaj sols tozhiti,
Ljubi ga na vekomaj.

Terpljenje Jesušovo. III.

O, vi vfi, k' greste po poti!
Jesuf s krisha govori:
Tu postojte men nasproti,
In povsdignite ozhi;
Glejte, moje so shelje,
De si vtisnite v serze:
Je bolezhina kdaj grosna tako,
Kakorshne so moje,
K' jih sa grehe tvoje,

Greshnik, voljno terpim,

Sa te visim?

Jesuf ljubesnivi!

Mi smo sanizhljivi;

Lej, sej sposnamo vsi dobro svoj greh.

Sdaj mozhno nad njim shalujemo,

K tvoji milosti sdihujemo:

Milost! milost! Svelizbar nash!

'S paradisha smo b'li djani,

Eve greh naf je prodal,

S materjo na ptuje sgnani;

Kam bi se bil zhlovek djal?

Ti pa, nash Gospod in Bog!

Naf odreshit is nadlog

Le is dobrote si prishel na svet;

Gorel od ljubesni,

De bi nam bolesni

Dushe osdravil bil,

Kelih si pil

Teshkiga shivljenja

Britkiga terpljenja;

Mi pa le s graham she shalimo te:

Sdaj mozhno i. t. d.

Po vezherji si postavil

Svoje smerti nam spomin,

Nashim dufham jed pripravil,

Ljubesnivi boshji Šin!

Tri prijatle s sabo vsel,

Trepetati ves sazhel:

Oh, moja dusha je shalostna vfa;

Tukaj ostanite

In s menoj molite,

Milo uzhenzam djal,

Prozh se podal.

Take imash britkosti

Sa sveta slabosti!

Mi pa le s graham she shalimo te!

Sdaj mozhno i. t. d.

Ozhe! ako ni mogozhe,

Tolk' terpljenja mi odvset'

Molil fi, tud' Šin t'ga nozhe

Sej sim sam prishel terpet.

Mora se tedej sgodit',

Mora svet odreshen bit';

Mozh ti prinese sdaj angel s nebes.

Smertne so teshave,

Kapljize kervave

Teb' po obras, teko,

Grosa je to!

Nasha hudobija

Te na tla pobija;

Mi pa le s graham she shalimo te !

Sdaj mozhno i. t. d.

Judesh , tvoj uzhenz nesvesti

Te sa dnarje je prodal ,

On , k' je smel pri tebi jesti

Te isdati se ni bal .

Sdaj so pristopili ,

Vsi na té planili

Kakor volkovi , usmiljenja ni ;

Terdno te svesali ,

K Anasu peljali .

Toshen volno terpish

Ino molzhish .

Krivihi prizh najeli ,

De b' te krishat' smeli ;

Mi pa le s graham she shalimo te !

Sdaj mozhno i. t. d.

Ker Pilatush vid' pravizo ,

In spustiti te sheli ,

Judje hozhejo krivizo ,

T'ga ne sturi , vse krizhi :

Jesuf naj shivljenje da ,

In Baraba naj ga ima ,

Tak' so krizhali in gnali svoj hrup .

Sdaj si bil smesarjen ,

Tolk' stokrat udarjen ;

Vidijo se kosti ,
Sdravga nizh ni.

Oh , sa naf uboge
To ni nizh , ko proge ;
Mi pa le s graham she shalimo te !
Sdaj mozhno i. t. d.

Krono so t' na glavo djali ,
Terst podali ti v roké ,
V plajsh rudezh te savijali ,
Kakor kralja te zhaste .
Tak pred ljudstvo bil peljan ,
De b' se vtrashlo tvojih ran ;
Judje pa vpijejo : krishan naj bo !
Mora se sgoditi ,
Krishan mora biti ,
Ako njega spustish ,
Slushbo sgubish .
Sdaj te v smert obsodi ,
Tak' nedolshin bodi ;
Le savolj greha ti morash umret' !
Sdaj mozhno i. t. d.

Sdaj si bil stepen in ranjen
S greshniki na krish raspet ,
De bi zhlovek bil ohranjen ,
De bi bil odreshen svet .

Jesuf na krishi.

Ksvetmu krishu pristopite,
Jesus, Bog, na njem visi!
In grenke solse tozhite,
Ker sa naf on tolk terpi.
Oh, preljubesnivo Dete
Se postavi med preklete,
Sebe v spravo s Bogom da
Od pekla naf vse oteti
Hozhe Jesus sam umreti!

Sveti, sveti,

O presveti!

Vezhni Bog!

She na krishi ne posabi

Profit' sa sovrashnike,

She seboj v nebesa vabi

Tudi zlo rasbojnike.

Temu, kte'r ga sanizhuje

On dobrote povrazhuje;

O ljubesni polni Bog!

Daje sdravje sa bolesen,

Sa sovrashhtvo da ljubesen!

Sveti, i. t. d.

Tezhe potok mu kervavi

Is obrasa, rok in nog,

In v teshavah sdiha, pravi,

Vpije: O moj Bog! moj Bog!

O sakaj sapushash Sina,

Ker ga tare bolezhina?

Jesuf, kaj sa naš terpish!

Svojo shejo vtolashiti,

Morash sholz in jesih piti!

Sveti, i. t. d.

Oslabljen od bolezhine,

Shiv na pol je komaj she,

Sdihne sdaj is globozhine :

Ozhe ! spolnjeno je vse !

Nagne glavo , sam Bog vezhni ,

De bi greshniki bli frezhni ,

Šklene — dusho isrozhi .

Nam nebesa obdershati .

Se on sam pusti saklati !

Šveti , i. t. d.

S strashnim gromam vse nebesa

Vidit' njega smert dajo ;

Škale pozh'jo od potresa ,

Svetlo sonze je tamno .

Tudi grobi so odperti ,

Mertvi vstajajo od smerti ,

In se prikasujejo .

Odreshenje kakor reka ,

Se is njega ran isteka .

Šveti , i. t. d.

Šviraj , boshja kri , o sviraj !

In po meni vedno li ;

Mojo revno dusho spiraj .

Moje grehe zhisto smi !

Oh , naj kufhnem rane tvoje ,

Is njih tezhe sdravje moje ,

In tud tebe , o moj Bog !

Kjer si hotel smert sturiti,
Tam te hozhem jest moliti.

Sveti, i. t. d.

Sveto refhnje Telo. (Is latinskiga.)

Jesik, poj skrivnost zhaftito,
Hvali Jezusa Telo,
Sveto refhno kri prelito,
Ki je svet odkupljen s njo,
Ker je s smertjo grosovito
Rehil Jezus vso semljo.

Od Marije, zbište Dvize
Nam je greshnim rojen bil,
Hodil, osnanval refnize,
Pot nebeshko je uzhil;
Is ljubesni sa ovzhize
Zhudno sebe sam daril.

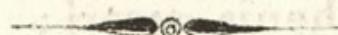
Sadnji vezher prezhaftiti
Preden sam v terpljenje gre,

Vse sapovdi dopolniti
She s uzenzi jagnje je ;
Da se samga sebe vshiti
Zhudno is lastne roké.

'S kruha on , Meso , Beseda ,
Ref meso s besedo stri ,
Ino vino konz obeda
Spreoberne v svojo kri ;
Kar oko nad tem ne vgleda ,
Shiva vera naš uzhi.

Sakrament nar vézh' svetosti
Pozhaštimo is ferza ;
Vervajmo nové skrivnosti ,
Stara shega ne velja .
Naj požhutkam v njih slabosti
Terdna vera vidit' da.

Bod' Bogu Ozhetu hvala ,
Tudi zhaštimo Šinu ,
Kterga kri naš je oprala ,
Slava Duhu svetimu ;
Vezhna zhaſt se bo dajala
Svetmu , trojnimu Bogu .

Odreshenje svetá.

(Is latinfskiga.)

Jesik, poj sveto resnizo,
Svetmu krishu vredno zhaſt,
Jesus je pregnal krivizo,
Smagal je pekla oblast,
Potolashil je Pravizo
Umorjen sa greha flaſt.

Adam, Eva ſta greshila
Sapeljana od pekla;
Jih odreſhit', je ſklenila
Miloſt vezhniga Boga,
De na leſu bo ismila
Greh nesrezhniga leſa.

Nam v nebesa pomagati
Je bil ta ſklep boshji sbran;
Kter' je hotel sapeljati
De je sam bil sapeljan;
Tam Bog hozhe sdravje dati,
Kjer nam je bil ſtrup ſavdan.

Zhaf obljube ſe pribliſha,
Dan reſhenja ſasori;

Is nebef se Bog ponisha ,
Zhista Dviza ga rodi ;
On na strashnim lesu krisha
V nashim mesu vmret' sheli.

V jaflizah sa naf srotize
Svet Otrok jezhi sakrit ,
Sraven Matere Devize
Je v plenize Bog povit ,
Oh , nedolshnimu rozhize
Greh nash fili uklenit !

Mine trideseto leto ,
Tek shivljenja dokonzha ;
Nam dobit nebo odvseto
Se v terpljenje sam poda ;
Vsodignjen je na deblo sveto
Sa dolgove vsga sveta .

Silna sheja ga pripeka ,
Terni bodejo glavo ,
Oh is ferza se isteka
Sveta reshnja kri s vodo ,
Sveta in prehudna reka ,
Ktera pere vso semljo !

Krish presveti, prezhaſtljivi!

Lepſhiga dreveſa ni,
Gojsd nobedin premenljivi,

Ga ne smore, ne rodi.

Lef, ſheblji preljubesnivi!

Vezhni Bog na vaf viſi.

Vpogni ſe, drevo viſoko!

Svetim udam ſe udaj,
Ne raspenjaj jih ſhiroko,

Deblo omezhi ſe naj!

Ranjeni ſo doſt globoko

Naj dobe pozhitik ſdaj.

Ti ſamo fi le noſilo

Dragi Dar ſa grehe dan,
Is potopa fi reſhilo,

Kakor barka, ſvet konzhan,

Jagnje pa te je oblilo

S kervijo is ſvojih ran.

Zhaſt in hvala ſvet' Trojizi;

Zhaſt Ozhetu, ſtvarniku,

Hvala Sinu na deſnizi,

Jesuſu Svelizharju,

Svetmu Duhu, ſgol reſnizi,

Zhaſt njemu neſkonzhnimu!

Ozhitanje. (Po latinškim.)

Oh, kaj sim ti sturil? sdaj povej,
Predrago ljudstvo moje!
Al kolkokrat, o greshnik, shtej,
Sim shalil serze tvoje? *)
'S Egipta sim tebe odreshil,
De rev in teshav ne terpish,
Oh, kaj sim nad tabo pregreshil?
K' me vlezhesh, pribijash na krish.
O sveti, mogozhni in vezhni Bog! **)
Ušmil' se, in resh' nafis grehov nadlog!

V Egiptu sim pervorojene
Krotil, savolj tebe moril;
Sdaj bijesh in tepesh ti mene,
De b' kri po nedolshno prelij.

Is fushnosti sim te odpravil,
Sovrashnika vtopil v morje;
Ti meni se soper postavil,
Sovrashnikam srozhil v roke.

*) S temi versizami se vsak odštevik sazhne.
**) S tema versizama se vselej konzha.

Odperl sim ti morje rudezhe,
Sa tebe postavil se v bran;
Ti delash men' rane bolezhe,
Nevsmiljen odpresh mojo stran.

S stebram sim ti svetil ognjenim,
Po dnevi te skrival s meglo;
In ti me s jesikam strupenim
Pilatushu toshish krivo.

V pushavi dajal sim ti mane,
Mermral si, in dal sim mesa;
Ti delash sa hvalo men' rane,
Me tepesh, pobijash na tla.

S studenzam sim tebe napajal,
Si vode se sladke napil;
In ti si men' jefih podajal,
Si s sholzam men' shejo gasil.

Lej shtirdefet let sim te vodil,
Is neba preskerbel jedi,
Pred tabo v nevarnostih hodil;
Sa hvalo me krishash sdaj ti.

Sim tepel s mogozhnosti perstam,
Ves Kanaan gnal pred teboj;

Ti tepesh po glavi me s terštam,
Nevsmiljeno delash s meno.

Ko nograd sim tebe safadil,
Te zhedil in kopal svesto,
Te s terdno ograjo sagradil,
Grenkoto mi vrazhash sa to.

Obdal sim te s vélko lepoto,
De krono kraljevo imash;
Ti delash pa meni sramoto,
Mi ternjevo krono podash.

Povikshal sim tebe na sveti,
V zhaſti imenitin shivish;
Jest moram pa tolko terpeti,
Me vsdignesh, obefish na krish.

Šveti krish (Is latinskiga.)

Kraljevo snamnje, lej, stoji!
Švet krish, nebeshka luzh gori!

Na njem Shiviljenje smert sturi,
Shiviljenje s smertjo nam dobi.

Sa naf je od kervi nesnan,
Odporta je njegova stran,
Lije mu reshna kri is ran,
De je bil greh sveta opran.

Sdaj je Svelizhar dokonzhal,
Kar je she David prerokval,
In vsim narodam osnanval,
De bo s lesa Bog kraljeval.

Prelepo in sveto Drevo!
Rudezhe pisano s kervjo!
Bilo si vredno ti famo
Nosit tak sveto telo.

Na tebe je prebita b'la
Odkupshina vfiga sveta,
Pravizi shaljen'ga Boga,
De je reshila rop pekla.

Zheshen si ti, presveti krish!
Edin nam upanje delish,
Le ti nam milost sadobish;
Pregrehe nashe nam isbrish'.

Zhaſt, hvala bodi vekomaj,
Nebefhkimu Bogu vſelej!

Presveti krish nam vernim daj,
De pridemo v nebefhki raj!

Jesuf v grobu.

Umerl je, oh! umerl pravizhni!
Na strashnim krishi je terpel;
Konzhali so ga sdaj krivizhni,
Umerl je, oh! sa naſ umrel!

Teshave naſhe je on noſil,
Sveta pregrehe na ſe vſel;
Sa naſ, sa grefhnike ſhe profil,
Ko je umirati sazhel.

Na tvojim hribu preneſreznim,
Kalvarija! ſe je darval,
Satoraj bode v miru vezhnim
Njegov ſpomin pri naſ ostal.

Ko jagnje je bil on pohlevin,
Tud' ſojen uſt ſhe ne odprè,

On , Kralj nebes, sa naf tak' revin,
Sa naf terpi, sa naf vmerje.

O Jesuf, vsmili se , usmili !
Odpusti grehe nam, in daj ,
De svét ko bomo sapustili ,
Gremo s teboj v nebeshki raj.

Tam v grobu je , in sdaj pozhiva ,
Rasgajshljan , preboden , poln ran ;
Lej kamen njega grob pokriva ,
S zhuvaji gerdmi je obdan.

Hudobnim so ga prisodili ,
Med tolovaje je bil shtet ;
Narodi bodo ga mélili ,
Zhaſtil bo njega grob ves svet.

O Jesuf, drage nam masila
Is groba tvojiga duhté ;
O vsemi tud od naf darila ,
Is shalnih serz grenke folssé.

Naj naf, dodeli nam , dodeli ,
Od greha te folssé pero ,
De kdaj po smerti vši veseli
Se snidemo v syeto nebo .

Le pridi zhes me grob, trohnota,
Nizh vezh se tebe ne bojim;
Veselje si mi, ne strahota,
Is tebe k Bogu pohitim.

Sej terdno vem, de Bog strohneti
Odreshenika ne pušti;
Uſtal je on, sam Bog presveti,
Uſtali homo tudi mi.

Smert twoja, Jesuf, nam shivljenje,
Tvoj krish veselje vſim daje,
Is twojga groba nam vſtajenje
U terdnim upanji zvete.

Velikonozhna. I.

(Is nemshkiga.)

Svelizhar gre is groba
Ob mozh je smert, trohnoba!
Velikonozhno jagnje bil,
Je same drago kri prelil.
Alleluja!

Otet je zhlovek, réšhen !
In v bresdno satan treshen !
Smert nima svojga sela vezh,
Odpert je grob in kamen prezh !
Alleluja !

Odreshil je ozhete
Veliko zhafa vjete ;
Zhaftito jih pelja sebo
V saperto s greham pred nebo !
Alleluja.

O, kak se svetjo rane
Nevsmiljeno mu dane !
Veselje angel'sko vershi ,
De smert je mertva naš uzhi.
Alleluja !

Je terdna našha vera ,
Resniza jo podpera :
Svelizhar je od smerti vstal ;
Tud naš ne bode grob konzhal.
Alleluja !

Le kratka nozh bo v grobi ,
Ker angel kmal' satrobi ;

Telo tud potlej popeljá
Svelizhar v raj, in smert nehá.
Alleluja !

Dopolnit nashe shelje ,
Pripravit nam veselje
Gresh ti , Svelizhar , pred menoj ,
Prishel bom , upam , tud sa t'boj .
Alleluja !

Shivljenje ponoviti ,
Tako v nebo daj priti ,
Kjer pri Ozhetu ti sedish ,
In vsim pravizhnim ton delish .
Alleluja !

Pred sodbo bom postavljen ,
Po svatovsko napravljen ,
S kervjo bom Jagnjeta opran ,
Med tvoje svate svat odbran .
Alleluja !

Alleluja ! Alleluja !
Alleluja ! Alleluja !
Po tvoje , Jesuf , bratam brat ,
Daj tudi nam od smerti vstat' .
Alleluja !

Velikonozhna. II.

Jesuf, premagaviz groba,
Vef zhaftit is njega gré,
Lej, obdaja ga svetloba,
Varhi strahoma beshé.
Grob je prasin in odpert,
Smagan greh, pekel in smert!
Alleluja!

Rasveseli se, Kraljiza!
Mati semlje in nebef!
Kterga Mati si, Deviza!
Je od smerti vstal saref.
Slézi shalošt in britkošt,
In oblezi slast, radošt.
Alleluja!

Saveſel' se, Magdalena!
Jesuf pred teboj stoji!
Tvojga sladki glaf iména
Ti is njega ust svoni.
Lej, sa kterga vfa gorish,
Nikdar vezh ga ne sgubish.
Alleluja!

Vi , apostelni bojezhi !
Šerzhno veselite se ,
Ker Svelizharja stermezhi
Pred seboj sagledate .
Osnanuje vam svoj mir
Vash preljubljeni Pastir .
Alleluja !

Veselimo se , kristjani !
Jesuf je odreshil svet !
Sushnosti smo odpeljani ,
Paradish odpert je spet .
Smertni stup je pokonzhан ,
Vstali bomo sodni dan .
Alleluja !

Jesuf ! tebi hvalo vezhno
Poje semlja in nebo ;
Svojo stvar si sturil frezhno ,
Reshil s svojo kervijo ,
Alleluja ! pôje naj ,
Alleluja vekomaj !
Alleluja !

Krishev teden.

(Is nemshkiga.)

Bog, kteř greshnike shtrafujesh,
In pravizhne sveselujesh,

V nebu ti nad nam' shivish,
Shugash, tepešh in krotish.

Slíšhi naš, stvari uboge,
Odverni nam vše nadloge,

Sdrave, v miru naš ohran',
Daj nam kruha všaki dan!

Slednji dan naš is dobrote
Přeskribish lahko sirote;

Si mogozhin Gospodar,
In skribish sa všako stvar.

Slíšhi naš, i. t. d.

Ti dajesh stvarém shiveti,
De gre desh, in solnze sveti,

De polje lepo zvete,
Shito upanje daje.

Slíšhi naš, i. t. d.

Zhe shivali nam shkodljive
Pridejo na vert, na njive,

Tvoja volja je tako,

Slushimo si s graham to.

Şlišhi naš, i. t. d.

Zhe od neba le deshuje
De nam shivesh potonuje,

Pride to is tvojih rok,
Savolj spazhenih otrok.

Şlišhi naš, i. t. d.

Zhe poleti sa vrozhino
Vsame tozha nam poljnino,

De selen'ga vidit ni,
Smo pregreshili sami.

Şlišhi naš, i. t. d.

Zhe gromi, se krishim bliska,
De se vsak ostrashen stiska,

Greshnik tvojo mozh sposna,
V svojih grehih trepeta.

Şlišhi naš, i. t. d.

Svojo mozh prav pokasati
Hotel si Egiptu dati

Rodovitnost sedem let,
Ino sedem lakot spet.

Şlišhi naš, i. t. d.

Israelze si posvaril,

S dolgo fusho jih udaril,

Ko je Ahab kralj njih bil,

Desh tri leta ni rosil.

Slishi naš, i. t. d.

Je nebo saperto bilo,

Polje ni deshja dobilo,

Israel je malikval,

Ti pa, Bog! ga obiskal.

Slishi naš, i. t. d.

Pa Elija si ohranil,

Zhudno lakoti ubranil,

K' je satirala strashno

Zelo Judovsko semljo.

Slishi naš, i. t. d.

Ker se ljudstvo spreoberne,

Šhibe tvoje si odverne,

Ko Elija prof' sa nje,

Kmalo došt deshja dobé.

Slishi naš, i. t. d.

O Bog, tudi naš se vsmili!

Ki smo te mozhno shalili,

Kader bodesh tepel naf,
Vslishi proshnje tisti zhaf.
Slishi naf, i. t. d.

Tebi v voljo se zhmo sdati,
Svoje polje obdelvati.
Ti odpri roko, Gospod!
In napolni naf dobro.
Slishi naf, stvari uboge,
Odverni nam vse nadloge,
Sdrave, v miru naf ohran',
Daj nam kruha vsaki dan.

Nebohod Jesušov.

Prasnik svet se dans obhaja,
Jesuš gre v sveto nebo,
Nam gre vsim pripravljal kraja,
Kamor naf poklizal bo.
Kaj t'dej delamo na svetu?
Glava je v nebesa shla;
Le v nebo nam je sheleti,
Škoraj vezhno vshivat ga.

Rasodel je bil resnize,

In odreshil greshni svet,
Dal apostelnam ovzhize,

Ter je bil v nebesa vset.

Bel oblak jim ga sakrije,

Oh! she vezh ga vidit' ni!

Njih serze sa njim upije,

Gledajo sa njim ozhi.

Kakor blisk sta perstopila

Dva svitla mosha pred nje;

Jih lepo ogovorila:

Kaj tu gledate moshje?

Jesuf, ki je shel v nebesa,

Bo prishel spet sodni dan,

Sodit dushe in telesa,

Vsim odlozhit vezhni stan.

Ti fi, Jesuf, shel pred nami,

In spet pridesh sodit naš,

Naj naš greshne to predrami,

De skerb'mo sa tisti zhaf.

Zhe ne bomo prav shiveli,

Vekomaj nam bo gorjé;

Jesuf, tukaj nam dodeli,

De prelivamo solsé.

O, nikar ne navesujmo

Na posvetni prah serza,

Stanovitno sanizhujmo

Vabljenje in slast sveta.

Kar je tukaj, sovrashimo,

Svet apostel govori;

Kar je gori, to ljubimo,

Kjer Svelizhar nash shivi.

Kristuf mogel je terpeti,

De je prishel v svojo zhaſt;

Njega sgled naj vſim nam sveti,

De sovrash'mo greshno slast.

Sam'ga sebe satajiti,

Krish prenaſhati voljno,

Sa Svelizharjem hoditi,

To naſ pélje u nebo.

Binkofhti.

Prid', sveti Duh! apostelnam dan,
Ker fi bil dansi vanje poslan,

De zhuda boshje pravijo,
Sovrashnikam se vstavijo.
Prid', sveti Duh! te profi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
In jih med svoje verne rasli;
Resnizo de poslushajo,
In nje sladkost okushajo.

Prid', sveti Duh! rasvetli naf ti.

Prid', sveti Duh! omezhi serze,
Sashgi nam v serzih svete sheljé;
Ljubit', kar je pravizhniga,
Se varvati krivizhniga.

Prid', sveti Duh! ljubesni sveté.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
Poterdi v serzih pravo svetost;
Daj, de se ne spodtaknemo,
V ljubesni ne premaknemo.

Prid', sveti Duh! ti nasha krepkost!

Prid', sveti Duh! ti svesti vodnik!
Veselje nashe, nash pomozhnik!

O, vodi naf do vezhnosti,
Pripelji naf do frezhnosti.

Prid', sveti Duh! ti nash poterdnik!

Šveta Trojiza.

Prerok je serzhno sdihval,
K' boshji tron sagleda,
Se nesrezniga imenval,
De njega beseda
Ni vredna se skleniti
Med Serafinov shum,
K' jih slishi sveto vpiti:
Svet! svet! Bog, vojsknih trum.

Mati zerkev tudi nam
Dansi nebo odpira,
Kaj oko sagleda tam,
Zhe se gôr osira!
Trezpehhejozh sklenimo
Svoj glaf med unih shum,
In sveto pojmo, vpimo:
Svet! svet! Bog vojsknih trum!

Dansi velik prasnik je,
God svete Trojize,
Svet se ves pred njo maje,
Mi smo vši srotize.

Pred tronam nje klezhezhi
Sdaj poshenimo shum,
Sapojmo vfi gorezhi :
Svet! svet! Bog, vojsknih trum!

Što in shtirinshtirdefet
Tavshent mu jih poje,
Ki premagali so svet,
Varval' dvishtvo svoje.
Njih pesmi ni mozh peti,
Ko glaf vodá je shum ;
Sa njimi pojmo : sveti !
Svet! svet! Bog vojsknih trum !

Svet! svet! svet! Gospod in Bog!
Vsgamogozhni, vezhni !
To pojo po neb' okrog.
Oh, kako smo sreznji,
Zhe zhaſt Bogu dajemo ,
S njimi shenemo shum !
Zhe stvarniku pojemo :
Svet! svet! Bog vojsknih trum !

Bojmo le Gospoda se :
Angel klizhe s neba ,
Ki je vſtvaril svet in vſe ,
Kar nam je potreba ;

Le njemu prav slushimo ,
Shenimo sveti shum ,
Ga s angelzi zhaftimo :
Svet! svet! Bog vojsknih trum !

Sveto refhnje Telo. I.

(Is latinfskiga.)

Prasnika svetiga
Danſ veselimo se ,
Prav is unetiga
Serza naj hvala gre .
Staro preide naj ,
Vſe novo bodi sdaj ,
Misli , djanje vſak prenavljaj .

Danſi prasnujemo
Sadnje nozhi spomin ,
Ker se spomnujemo
Kako je boshji Šin
Svoje prijatle sbral ,
Jagnje jim jesti dal ,
S tem sapoved judov doſtal .

Vzhenzi savshivajo

Velikonozhno jed ,
Sadnjizh dobivajo

Reshnje Telo prejet'.
Jesti jim ga daje ,
Pa rasdeli se ne ;
Vsak posebej zelga prejme.

Kadar prejamejo

Slabi njega Telo ,
Se ga naysamejo
Mozh jim je prava to ;
Kelih jim tud srozhi ,
Da jim ga in veli :
Vsi ga pite , moja je Kri.

Tak je postavljen

Njega Telo u dar ,
Dusham pripravljen ,

De ga savshiva stvar.
Masniki to storé ,
De od njega shivé ,
In ga vrednim vernim delé.

Sdaj od nebefhkiga

Kruha nash duh shivi ,

'S kruha zhloveshkiga

Se nam prav Bogu sturi.

Zhudi se, o kristjan,

Jesus je vsem jed dan.

Bod' si reven in sanizhvani.

Dansi te profimo,

Trojni, edini Bog!

V serzih te nosimo,

Vari naš vših nadlog;

Shivi naš slabe sdaj.

K tebi nam priti daj,

In te vshivat na vekomaj.

Šveto refhnje Telo. II.

Kdo umeti je u stani

Zhudo, ktero se godi?

Shiva vera nam osnani,

Kar je skrito pred ozhmi:

Pod podobo belga kruha

Je Svelizhar naš saref;

Mashnik mol', povsdigne duha,

Ga poklizhe is nebes.

Vino njega kri postane ,

Ktera sbrishe grehe nam ,
Zhe le serza so mu vdane

Odpusti on greshnikam.

Na altarji se daruje

Sa dolge vfiga sveta ,

Bog in zhlovek skup kraljuje ;

Vred s Ozhetam vse nam da.

Truplu daje jesti , piti ;

Kar pa je she vezh , ko to ,
Nashe dushe nam nafiti

S svojim Mesam in Kervjo.

Tode skerbni bodmo vedno ,

De nam v smert ne bo ta jed ;
De jo vshijemo le vredno ,

Prav se presodimo pred.

Na kolena se versimo ,

Premishljujmo to skrivnost ;
S serzam , petjem ga zhaftimo ,

Sveta nam je to dolshnost.

Naj bo hvaljen sa dobrote ,

Ker neskonzhno ljubi naf ;
Se sposnamo greshne frote ,

Smo shalili ga vsak zhaf.

Oh, kako smo vender srežnji!

Bog ponisha sam se k nam!

Premogozhni, Štvarnik vezhni

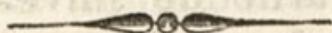
Še štvarem da vshiti tam!

Hrepenimo po kreposti,

Ti pa, Jesuf! mozh nam daj,

De pri svoji preslabosti

Tebe ljub'mo vekomaj.

Šveto refhnje Telo. III.

Refhnje vidimo Telo

Pod podobo kruha tam;

Jesuf, shivi Bog je to,

Pravi sveta vera nam.

'S raja je nebeshkiga

Do rodu zhloveshkiga

Sam prishel terpet, umret,

Vsim nebesa nam odpret.

Po vstajenji svojim je

Špet k Ozhetu shel v nebo;

Pa ostal pri nas je she,

Pustil svoje nam Telo,

V Sakrament postavljen
V dušno jed pripravljen,
De je mož sa slabé naš,
In shivljenje vedni zhaf.

Sam prijasno govorí:
Prid'te k meni vši ljudje!
Vshivajte Meso in Kri,
Dushe vashe de shivé.
Zhe ga vredno vshivamo,
V njem sareš prebivamo;
Vsel naš k sebi v sveti raj
Bo Svelizhar vekomaj.

Padi toraj pred altar,
In ponishaj se do tal,
Prôsi milost, revna stvar!
De se t' bo sam sebe dal.
Is stanu prerevniga,
Is serza pohlevniga
Prôsi milo : o Gospod!
Bodi s mano ti povsod!

Šveto refhnje Telo. IV.

Svetlo refhnje Jezusa Telo !
V sveti Sakrament postavljen,
V hrano dushno vsim ljudem pripravljeno,
Ki sladkost in mozh ima,
Nam shivljenje vezhno da ;
Hvaljeno , zheshero bode naj !
Ljubljeno in moljeno na vekomaj !

Vsemogozhni , vezhni Bog je to !
Angelzi pred njim trepezhejo ,
In pred njega tron na tla se mezhejo ;
Vsi svetniki ga zhaste
S straham vfi nad njimi stermé.
Molijo Gospoda vse stvari ;
Oh , molimo ga ponishno tudi mi !

Ljubesnivi Jezus nash je to !
Na kolena predinj padimo ,
Vedno ga zhaftiti sdaj se vadimo ;
Vsi profimo vsmiljenja
Is serza ponishniga ,
De nam da mogozhni shegen svoj ,
De na sadnje pelje naš v nebo seboj.

Zerkveno shegnanje.

Bog je duh , je bres telefa ,
Ga povsod stvari zhaste ;
Polne so ga vse nebesa ,
Polna semlja in morje ;
Vender si je ta kraj svolil ,
De b' ga zhlovek tukaj molil ,
De bi tukaj ga zhastile ,
In pomozh od tod dobil .

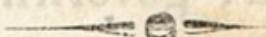
Tukaj toraj Bog prebiya ,
In dobrote nam deli ,
Nam ga kashe vera shiva ,
Zhe ne vid'jo ga ozhi .
Judje so ga szer zhastili ,
In nevidniga molili ;
V Sakramantu pa je ref
Pravi , shivi Bog s nebes .

Tukej se Bog Šin daruje ,
Sa dolge vsliga sveta ,
Vernim sebe dodeluje
Jim shivljenje vezhno da :
Se godé skrivnosti svéte ,
Šo nebesa rasodéte ;

Hisha boshja je ta kraj,
Vrata u nebeshki raj.

Hisho mojo vši sposhtujte !
Govori sato Gospod,
Se pred mano ponishujte,
Ker sim tukaj in povfod.
Tu pred njega pokleknimo ,
In ponishno ga profimo ,
De naš tukaj posveti ,
Našhe dushe nam shivi.

Bog nebeshki ! v twoji hishi
Te zhasti in próf' kristjan ,
Ti njegove proshnje vslishi ,
De bo vselej tebi vdán ;
Ker to hisho obiskuje ,
V nji se tebi posvezhuje ,
Naj bo , kadar mine svet ,
V twojo vezhno hisho vset.

Osnanenje Marije Devize.

Bod', Marija, pozheshena!

Pravi angel k nji poslan,
S milostjo si obdarjena

Dansi, ta tvoj vélki dan!

Milost boshja je svolila

Tebe ismed vſih ſtvari;

Dvizo te je posvetila,

Med Shenami take ni.

Kaj se bosh, Marija, bala?

Bog sa tvojo zhifost vé;

Šina bodesh svetu dala

Jesuf bo njegovo imé.

Velik bo po zelim svetu,

Boshji Šin se bo imenval;

In po Davidu ozhetu

Vekomaj bo kraljeval.

Kak se to sgoditi hozhe?

Mi, Marija, govorish!

Al pri Bog' je vſe mogozhe,

Tud zhe dviza bit' shelish.

Lej, Marija svojo tetó,
Dolgo ni bla vslíshana,
Le poglej Elisabeto,
S finam je poshegnana.

Slíshala je to povelje,
Ostermelo je serzé;
Pa sturit' ji je veselje,
Kar Gospod ji sapové.
Lej, Gospodova sim dekla,
Kar sheli, sgodi se naj!
Je Deviza zhista rekla;
Angel se poverne v raj.

Lej, Deviza je spozhela,
Ohranila dvíshki zvet;
Mater' boshje zhaſt prejela,
In osrezhila ves svet.
Boshje zhuda sdaj molimo,
Boshjo skrivno premodrost,
Njega milost sahvalimo,
Predobroto in svetost.

Marije Devize pefem. (Is latinskiga: Magnificat.)

Vezhniga Gospod Boga
Moja dusha povikshuje,
Vse veselje v njem ima,
Ki me vezhno osrežhuje;
V revno deklo se osre,
Blagorval bo zel svet me.

Njega milost in svetost
Je veliko men' sturila,
Vsemogozhnost in modrost
Me je vbogo pozhaſtila,
Njega milost vſi dobé,
Kterikol' ga prav zhaſté.

Bog mogozhni vſe krotí,
Ktere hud napuh navdaja,
Jemlje sedesh jim zhaſti,
In pohlevne nanj posaja.
Vbogim da dobrot od vezh,
Bogat gre pa prasin prezhe.

Israela je sprejel,
Kterga je neskonzhno ljubil,

Spolnovati je sazhel ,

Kar je nekdaj bil obljubil :
De bo frezhin ves, povsod
Abraham in njega rod.

Shalostna Mati boshja.

(Is latinske.)

Shalostna je Mati stala ,
Se pod krishem mil' jokala ,
Kjer je visel njeni Šin.
V shalost je ferze vtopljeno ,
Vse pobito , prebodeno
S mezhem dušnih bolezlin.

O , kaj shalosti prestati
Mogla je presveta Mati ,
Ktere Šin je reshil svet !
Shalostna stoji jokaje ,
Sdiha , gleda trepetaje ,
Kaj nje Šin terpi raspet.

Kdo bi sols ne jel tozhiti ,
Zhe Marijo vgleda biti

U britkosti, ko je ta ?
Kdo preferzhno ne shaluje,
Zhe to Mater premishljuje,
Ki terpeti tolko ima ?

Grehe ljudstva nase vseti,
Vidi, Jesusa terpeti,
Šhibam vdati se volno.
Gleda svojga Šina milo ,
Ki je vse ga sapustilo,
Kadar je nagnil glavo.

Mati ! sgled ljubesni prave !
Daj mi zhutit' te teshave ,
Daj mi sols pregrenkih dar.
Sturi mi serze se vneti ,
In sa Jesusa goreti ,
De mu bom prijetna stvar.

Sveta Mati ! to te profim ,
Rane Kristusa naj nosim ,
Vtisni mi jih u serze .
Naj te rane tvojga Šina ,
Našnih grehov bolezrina
Tudi mene vshivo sklé.

Daj, de s tabo rad shalujem ,
Svoje grehe objokujem ,

Dokler tukej she shivim;
Poleg krisha de prebivam,
In s teboj folse prelivam,
'S zeliga serza shelim.

O deviz usih deviza,
V shalosti nam tovarshiza,
Daj, de jokam se s teboj;
Smert de Jezusa ostane
Meni v serzu, naj tud rane
Bodo vedno pred menoij.

Naj se svetih ran navsamem,
In od krisha ves unamem,
Kristusu de bom udan.
Dusho vneto in gorezho
Varuj, Mati, u nesrezho,
Kadar pride sodnji dan.

Tvojga Šina krish me hrani,
Ino smert njegova brani,
Mi pomozh in milost daj.
Ko bo smert telo sadela,
Daj de bo takrat prejela
Dusha moja sveti raj.

Nebovsetje Marije Devize.

Verni vſi ſe danſ v nebo osrite,
Glejte zhaſt Devize prezhaſtite,
S ktero jo Bog vezhni pozhaſti:
Angeli nebefški jo sprejmejo,
Jo svelizhano v nebo nefejo,
Kjer Svelizbar njeni Šin shivi.

Kar ſhe zhlovek vidil ni s ozhesam,
Kar ſhe ſliſhal ni nikol s uſhesam,
Kar mu ni priſhlo nikol v ferzé,
To je ſveta Mati ſadobila,
V tem ſe bo bres konza veſelila;
Špolnjene ſo tukej vſe sheljé.

Sveti ſe ti krona, o Deviza!
Ktero ti daje nebef Trojiza,
Rasvetluje tvoj zhaſtit obras.
Š ſonzhnim oblazhilam ſi obdana,
Si nebef Kraljiza imenvana;
Boſh zheſhena Mati vezhni zhaſ.

Angeli zhaſte te in ſvetniki,
Vklanjajo ſe Materi veliki,

Materi Svelizharja sveta.
Ti pa le Gospoda povikshujesh,
In se frezhna v njem rasveselujesh;
Ker ti tako zhaſt nebefhko da.

Tudi naſha drushba ti prepeva,
Te zhaſtitи prav si prisadeva,
In te hvali vedno s vſo možhjo.
Bodi, o Deviza, naſha Mati;
Ti nam moreš vſelej pomagati;
Spròſi nam, de pridemo v nebo.

Zhaſt Marije. I.

Glaſ is ferza poshenimo,
Mater boshjo prav hvalit';
Vſi ponishno sapojimo,
Jo spodobno pozhaſtit;
Ona je nebef Kraljiza,
Ino naſha pomozhniza.
Naj jo hval'jo vſe ſtvari:
Bod' zheſhena, Dviza ti!

Je priſhla, sa naſ rojena,
Lepſhat in osrezhit ſvet,

Kakor limbar sasajena,
Lepšhal jo je dvishki zvet.
Je shivela le v samoti,
Le v ponishnosti, tihoti.
Naj jo hval'jo i. t. d.

S boshjo milostjo navdana
Polna od Boga dobrov,
Mati boshja bila sbrana,
In veselje naš firot.
Jesusa nam je rodila,
Nam Svelizharja sredila.
Naj jo hval'jo i. t. d.

Sdaj je ona našha Mati,
Ino Jesuf, Šin je nje;
Nam samore pomagati,
Zhe pred sedesh Sina gré;
Našhe proshnje predinj nosi,
In sa naš nadloshne profi.
Naj jo hval'jo i. t. d.

Kakor je svetla daniza,
V nji gori tako svetost;
Je ostala vselej Dviza,
V nji se boshja vid' modrost.

Kristijani jo hvalimo,
Svojo Mater pozhaftimo.

Naj jo hval'jo i. t. d.

O, poslughaj sdaj, Marija!

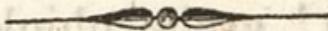
Mile proshnje naš otrok,
Naš satira hudobija,

O, poslughaj ti našh jok:

Dej Boga sa naš profiti,

Vselej te shel'mo zhaftiti.

Naj jo hval'jo i. t. d.

Zhaft Marije. II.

O Marija! lepshi zvet!

Ko je kdaj imel ga svet,
Od Boga smed vših si sbrana,
Mati milosti nam dana,

De pred Jesufam stojish,

Greshnikam pomozh delish.

Sveta Mati vših dobrot!

Špomni se naš, revnih srot,

V serzu maternim naš nôsi,
In pred Bogam sa naš prôsi;
On s veseljem vše sturi,
Kar ga profish, Mati, ti.

Nam pomozh, Marija, daj,
De poboljshamo se sdaj;
Prôsi boshjiga sodnika,
Njega milost je velika,
De nam on odpuštil bo
Sturil milostno sodbo.

Greshnik! grehe objokuj,
Vredno sanje sadostuj;
Zhe se bomo spokorili,
Ino Jezusa ljubili,
Bo Marija sadnji zhas
Milost sklizala zhes naš.

Zhaft Marije. III.

(Po latinskim: Salve regina.)

Zhefshena Mati in Kraljiza!
Marija, vsmiljena Gospa!

Nam upanje in pomozhniza,
Zheshena! vslishi glas proshnja!

Saversheni otrozi Eve
Te klizhemo, pomagaj nam!
V dolini sols, uboge reve,
Se tebi vershemo k nogam.

Osri se, nasha ljuba Mati!
Osri se milostno na nas!
Po smerti dej nam pokasati
Svelizharjev zhaftit obras.

Deviza sladka, mila, sveta!
Pomagaj nam shivet' sveto;
Ti sprôf' nebeshkiga Ozheta,
De k tebi pridemo v nebo.

Zhaft Marije. IV.

O Marija, bod' zheshena!
Polna milosti dobrot,
Teb' podobna ni nobena;
Bog je s tabo, tvoj Gospod!

Shegnana si med shenami,
Shegnan troj presveti Šad!
Jesuf Kristus, sam Bog s nami,
Nam sazhetnik boshjih gnad.

Prosi sveta boshja Mati
Sa naš greshnike Boga,
De nam njega da sposnati
In ljubiti is serza.

Greshnim milost spokorjenja
Sprösi nam, Marija, sdaj;
Uro poslednjo shivljenja
Sprosi nam nebeshki raj.

Zhaft Marije. V.

Kristjani! Marijo zhaftimo,
Nebeshka je ona Gospa;
Jo s petjem veselim hvalimo,
Rodila je Kralja svetá;
Is serza jo toraj profimo lepo,
De naj nam pri Bogu besedniza bo;
Zhe zhlovek pomozhi sheli,
Pri nji jo gotovo dobi.

Marija presveta Deviza !

Ki polna si boshjih darov ,
Preblaga nebeshka Kraljiza !

Zhefhena od frezhnih duhov !
Poglej naš na semlji pregresnih sirot ,
Ki tare naš breme preteshkih pomot ;
Mi klizhemo, de bi naš Bog ,
Odreshil is nashih nadlog .

O mati nar bolj dobrotljiva !

Ki reveshem pomozh delish ,
Ozhi , ki jih solsa saliva ,

Vſa rada tolashish , vedrish !
O prôsi preljubiga svojga Šinu ,
Svelizharja nashiga , Kralja miru ,
De milo na naš se osre ,
In grehe sanese nam vſe .

Ko dusha se bode lozhila

Od tod is teleſnih slabost ,
O prôsi , Marija premila !

De pride v nebeshko sladkost ,
Kjer gleda , kar tukej ne gleda oko ,
Posluſha , kar tukej ne ſliſhi uho ,
Kjer vſhiva veselje ferze ,
Kjer spolni Bog dushne shelje .

Zhaft Marije. VI.

O Kraljiza drushb nebeshkih !

Mati zeliga sveta !

Slifi pesem ust zhloveshkih

Svirajozho is serza.

Slifi mile ti glasove ;

V sgol slabostih in pregreshkih

Prosi tvojih gnad darove

Revna stvar v dolin' solsa.

Bodi našha pomozhniza ,

Mati vezhniga Šinu !

Milosti si porodniza ,

Sladke sprave in miru.

Daj nam sdravje v dush bolesni ,

De ne spazhi naš kriviza ,

De se vnemamo v ljubesni ,

Priporozhaj naš Bogu .

Bodi , ljubesniva Mati !

Pribeshalshe greshnikam ;

Ti nam moresh pomagati

Vpehanim popotnikam ;

Vsim sovrashnikam naš brani ,

Daj nam frezhero ték konzhati ;

Stoj , Marija , nam na strani

Pred sodnikam Jesusam .

Šveti Miklavsh.

Svet isgled se tukaj vidi,
Sgled poboshnosti sveté,
Kristijan, le semkaj pridi,
Lej saref se rēzhi sme:
O, blagor je ovzhizam,
Ki je pastir njih bil!
O blagor tud srotizam!
Je rad jim podelil.

Švet Miklavsh se imenuje,
Bil je svest pastir ovzhiz,
Nozh in dan on sanje zhuje,
Pase jih s jedjo resniz.
Potil se je in trudil,
Veselo sturil to;
Nikol se ni samudil
Pomagat' jim v nebo.

Jih nedolshne ohraniti,
Kar samore, hitro da;
Škerb jim dushe odkupiti
Tud ne varuje slata;

Sam trikrat is dobrote
Devizam revnim trem
Skrivaj prineše dote,
Ne kashe se ljudem.

Blagor tebi, vfa shkofija!
Ta svetnik sa té skerbi;
Le beshí naj hudobija,
On pastirje tebi uzhi.
Povsod jim s sgledam sveti,
S proshnjo jim mozh daje,
On varje zhede umreti,
V nesrezhi jo otmè.

Tukej, starshi, se sgledujte,
O sposnajte jo dolshnost;
Tudi vi nad svojmi zhujte,
Njim in vam je to blagost.
Tud vi ste shkofje v hishi,
Jo varvat' vsaki zhaf;
Sodnik, pastir nar vishi,
Ojstro bo sodil vas.

Sveti shkof, isgled svetosti!
In kristjanam uzenik!
U skushnjavi in slabosti
Nam pred Bogam pomozhnik!

Ti profi u nebesih
Usmiljenga Boga,
Na dushah in telebih
De mozh potrebno da.

Šveti Štěfan.

Šveti Štěfan, ti prefrezhni!
Kdo bo vredno te zhastile?
Bog je tebe svolil vezhni,
De si pervi kri prelil;
Nasho vero poterditi,
Umiraje svet uzhiti,
De je Jesuf boshji Šin
Tolk' prestal si bolezhin.

Ref, teshko se je bojvati
Pred sovrashnikov vojsko,
Al she vezh je premagvati
Svoje spazheno meso;
Pa svet Štěfan vse premaga,
Boshja mozh pri njem prevaga,
De se ni terpljenja bal,
Grenko smert vesel prestal.

Komej svol'jo ga levita,
Savolj njega dobrih del,
Ni modrost njegova skrita ,
Je uzhiti prez sazhel.
Smed uzenih se sberejo ,
S njim prepirat' se sazhnejo ;
Pa mu kmalo vsak molzhi ,
Bog is njega govori.

Jim ozhita njih terdobo
Nepoboljshano ferze ,
Njih sastarano hudobo ,
De bi jo sposnali she.
Terdovratni , nehvaleshni !
Vse hudobe ste deleshni ,
Svojih starishov pregreh ,
In kervi prerokov vseh.

Šilno so se togotili
In pognali velik hrup ;
Vsí serditi vanj planili
In raslili vanj svoj strup ;
Prezh is mesta ga peljali
In ga s kamnjam pobijali .
Mirno vsdigne on ozhi ,
Dusho Kristusu srozhi.

Vender, preden da shivljenje,
Kaj ljubesni v serzu ima!
She poklekne, odpuschenje
Prof̄i sanje is serza;
Bog, ne shtej u greh jím tega,
Ker ne vidijo prav slega,
Kar sturijo nad meno;
Daj jim frezho, Bog, sa to.

Šveti Janes evangelist.

Uzhenz ljubesni, zhisti zvet!
Zhasti te pesem moja;
De bi spolnila zeli svet,
Švet Janes, slava tvoja!
Ljubesen tvojiga serza
In zhistrost tvojiga duha
Po vsim keršanſtvu sluje,
Nebesa sveſeluje.

Svelizharjev si ljubljenz bil,
Tud sam nar bolj ga ljubil;
Sladkosti in britkosti pil,
Nikol ljubesni sgubil.

Sa njim v terpljenje se podal,
Pri njem sveto pod krishem stal,
Nelozhen hotel biti,
Tud kelh terpljenja piti.

Ljubesen sveto osnanval,
Kjer fi apostel hodil,
Ovze sgubljene fi sklizval,
Ljubesni poln jih vodil.
Jim kasal vedno le v nebo,
Kjer gledal fi skrivnost sveto:
Nevesto boshjo blago,
Vojskvanje nje in smago.

V ljubesni vezhni sdaj shivish
V zhaftitljivim kraljestvu,
Na desnim Jesusu sedish
V zhafti, miru posestvu;
S Marijo ino Jesusam
Ko fin in brat kraljujesh tam,
Napolnjen vse sladkosti
V nebefhki visokosti.

Šveti Paul.

(Is latinske.)

K apostel Pavlu pritezite,
Zhe vas nadloge obteshé;
Le njega sa pomozh profite,
Dobrotljiv spolnil bo shelje,
Apostel ! svoljena Posoda !

Narodov luzh in uzenik !
O , profi ti sa naš Gospoda,
Nam bodi varh in pomozhnik.

Luzh boshja te je rasvetlila,
Ko si preganjal verne kdaj,
Te jim apostelna sturila,
Jih ljubesnivo varjesh sdaj.
Apostel ! i. t. d.

Sadershala te ni teshava,
Ne shibe, tud ne jezhe nozh,
Ne blishna smert, morja shirjava,
Kristjanam priti na pomozh.
Apostel ! i. t. d.

Ljubesni svoje ne posabi,
Pomagaj nam pred Jesusom,

V pregrehe padamo she slabi,
O, sprôsi milost greshnikam!
Apostel! i. t. d.

Peklensko satana oroshje
Pred tabo naj se rasdrobi,
Molitev in zheshenje boshje
Naj v svetih zerkvah se glasi.
Apostel! i. t. d.

Ljubesen sveto ti rasfhiri,
Ki sa krivize nizh ne ve;
Ki je ne motijo prepiri,
Je krivovere ne moré.
Apostel! i. t. d.

Vesolin svet naj se sedini
V katolshke zerkve sveti red,
Naj bodo sklenjeni drushini
Nauki tvoji tezhna jed.
Apostel! i. t. d.

O, sprôs' hoteti nam in môzhi,
Kar nam sapoveduje Bog,
Otmi nas hudga strashni nôzhi,
Obvarvaj vezhnih nas nadlog.
Apostel! i. t. d.

Sveti Blash.

Ref teshko se je vojskvali
S hudobijami sveta ;
Pa ne da se sapeljati
Kdor le ljubi ref Boga.
Zhefh , kristjan, tak sgled imeti ?
Blasha svetiga poglej ,
Lej , malikam nozhe sh'vetsi ,
Umoriti da se prej .

Bil je vernim , kar ovzhizam
Je zhujezh in svest pastir ;
Kristusovim vdan resnizam ,
Je uzhil jih ferza mir ;
Hudobijo posvariti ,
Omezhiti greshnika ,
Zerkvi udov pridobiti
Mu je skerb nar vezhi bla .

Mozhno zhesinj se vsdiguje
Malikvavzov poglavar ,
S ljudstvam vpije : Naj daruje
Bersh bogovam ta slepar .
Nozhe on bogov zhaftiti ,
Ki neverni jih zhafté ;

Modro misli se prikriti,
Na goro visoko gré.

Pa, oh, nashli in peljali
So ga divji v mesto spet,
Ter serdito ukasali
Svojiga Boga mu klet'.
Ker she smiraj stanovitno
Jesusa zhasti svetnik,
Da ga tepsti grosovitno
Neusmiljeni sodnik.

Tudi druge hujshi rane
Je she sveti mosh prestal,
Ali nizh ga ne pregane,
Je glavo sa vero dal.
Stanovitnim v veri biti
Sprôsi, sveti shkof, she nam,
De s teboj Boga hvaliti
Moremo na vezhno tam.

Sveti Joshef.

Lej svetga Joshefa, kristjan !
Spodob' se ga zhastiti ;

Marii shenin zhifst je dan

Jo zhifto ohraniti.

Nad Jesusam ima oblast,

Saresf prezhudna taka zhaft!

Zlo boshji varh sme biti.

Nikar se, Joshef, nizh ne boj,

Ga angel opomnuje,

V svetosti svoji terdno stoj,

Lej, Bog te osrežhuje;

In od Marije se ne lózh',

Ker svetiga Duha je mozh,

Kar te od nje vrazhuje.

Poterjen je Marijo vsel;

V uboshtvu je rodila,

Pa s Materjo je bil vesel,

R' sta Jezusa nosila;

Sovrashnikam v Egipt vbeshi,

Sgubljenga v tempelnu dobi;

Vse to mu Bog poshilja.

Je s Šinam in Devizo bil

V veselji in britkosti,

Le sanje vselej se potil,

In shivel je v svetosti.

Tovarsh je jima bil nadlog,
Sato ga tud ne lozhi Bog
Bit' sdaj tovarsh sladkosti.

O sveti Jesusov rednik!
Zhaſtmo te mi na sveti;
Nam slabim bodi pomozhnik,
Sprôſ milost nam prejeti,
Premagovati hudo sdaj,
V nebesa priti k Bogu kdaj,
In vezhno v njih shiveti.

Sveta Peter in Paul.

Pridi vſa keršanska zheda,
Zhaſt apostelnam sapoj!
Dva pastirja, dva isgleda
Imash dansi pred seboj.
Evangelska uzhenika,
Svete zerkve dva ſtebra,
Dva zhaſtitljiva svetnika,
Sate, zheda, ſkerbita.

Šveti Peter, terdna skala!

Jagnjet in ovzhiz pastir!
Zerkev bo na tebi stala,

In vshivala vezhni mir.

De je greha mozh pregnana,

Ti nam svetish, svetla luzh;

Vsa oblast je tebi dana,

Dan od vrat nebeshkih kljuzh.

Grehov svese nam rasklèni,

In rasklenil jih bo Bog,

Prôf' de bomo sveseljeni,

Resheni od vfh nadlog;

De satare Bog hudobo,

In oberne v naf oko,

De sposnamo nesvestobo,

In se jokamo nad njo.

Šveti Paul, vfh narodov

Uzhenik od Bóga sbran!

Svest osnanovavz Gospodov,

Shiv in v smerli njemu vdani!

Milost boshja te je vnela,

Bil fi jagnje is volká;

In ljubesen je gorela,

Kakor ogenj is ferza.

Sprôsi, ker si naš sasajal.

De bo Bog nam rast dajal,
Mersle serza nam otajal,

In ljubesen v naš sashgal.

Sprôsi nam svesto ljubesen,

De ne smert, ne britki zhas,
Ne terpljenje, ne bolesen
Od Boga ne lozhi naš.

Sveta Ana. I.

Pozhesheна! sveta Ana!

S boshjo milostjo obdana!

Mati boshje Matere!

Lepo Sarijo rodila,

Semljo s luzhjo rasvetnila,

Sveselila greshnike.

Dala svetu Pomozhnizo

In nebesam si Kraljizo

Mater Šinu boshjimu.

Bodi serzhno pozhesheна,

O presrezhna, sveta shena!

Ljuba svojmu Štvarniku!

On, k' se je sa naš vzhlovezhil,
Te je, mati, res ofrezhil,
Srozhil ti je drag saklad:
Sebi vselej dopadljivo
Mater, milo, jubesnivo,
K je sravnala Eve pad.

Slašt nebeshkō si vshivala,
Ko v narozhji si sibala
Lepo Hzherko, tak sveto;
Tvoja dusha je vesela
Zhašt svelizharjevo pela
K se je blishal na semljo.

Ko shivljenje si sklenila,
Ti je Hzhi na strani bila,
Te spremila v freznhih kraj!
Hadar ura nam odbije,
Sprôf' tud nam pomozh Marije,
De naš pelje v sveti raj.

Sveta Ana. II.

Bod' zheşhena, sveta Ana!
David kralja lepi zvet;

Tebi bla je frezha dana,
De je vezhi nima svet;
Ti Marijo si rodila,
Njo kraljizo vseh deviz,
Ktere Šina kri omila
Zeli svet je od kriviz.

Sdalnaj she je pokrivala
Zeli svet pregreh tamà,
Sdalnaj semlja she sdihvala
Po reshenji is pekla;
Kar is tebe prisvetila
Svesda jutrajna se je,
Semlji upanje delila,
De reshenje blisha se.

Sarja lepa se je vnela
Nam spod tvojiga serza,
Ko Marijo si spozhela,
Dar premiliga Boga;
Ker is nje je prisijalo
Vezhno solnze, Jesus, nam,
In to Jagnje nam je dalo
S Bogam spravo greshnikam.

Eva padla je globoko,
Mati greshnikov je bla,

Ti si vsdignjena visoko,
Mati Matere Boga.
Eva je bila saperla
S nepokorshino nebo;
Tvoja hzhi ponishna sterla
Gadu greha je glavo.

Szer pred svetam sanizhvana
Revna v duhu bla si ti;
Sdaj pa, sveta mati Ana !
Te vesolni svet zhasti;
Ker tud ti sdaj tam kraljujesh,
Kjer Marija , tvoja hzhi,
S njo vred tam sa nas sdihuejesh,
De nam Jesuf odpusti.

O, pazh ref, de premoshenja
Bog ne gleda , ne zhasti ;
Le sa zhednosti shivljenja
Vezhne krone tam deli.
Le kdor sebe satajuje ,
Krishe nosi vse voljno ,
Tam , kjer Ana sdaj kraljuje ,
Kdaj svelizhanje dobo.

O ti, Ana , sveta mati !
Priporozhaj nas Bogu ,

De bo voljin del nam dati
Smerti Jesusa sadu ;
Sprôfi milost, de sposnamo
Svojih grehov velikost ,
Spokorjeni de konzhamo ,
Vshivamo nebes sladkost.

Šveti Lavrenz.

Tebi moja pesem poje ,
Šveti marternik Lavrenz !
Pošlaviti dela tvoje ,
Plesti tvoje smage venz.
Ozhe sapushenim frotam ,
In ubogim oskerbnik !
Vselej svest pravize potam ,
V slushbi zerkve ves svetnik !

Mlad sazhnesh Boga ljubiti ,
Ves sa Jesusa gorish ,
V serzu ogenj ogafiti
Sanj shivljenje dat' shelish .
Blagor tebi ! ker spolnile
Bodo tvoje se shelje ;

She tri dni, in ohladile
Bodo martre ti serze.

V ognja filniga vrozhini
Te je rabelj hud moril ;
Pa na kraljovi blasini
Si na belim roshu bil.
Shgan na desni , shgan na levi
Si vesel, terpish serzhno ;
Plamen ti je plajsh kraljevi ,
In sherjaviza slato.

Sej ljubesen v teb' gorezha
Ognja hudo mozh hлади ,
In sherjaviza pezhézha
Shejo ti serza gafī.
Dusha se ti posvezhuje ,
Svesta , v ognji skushena ;
Zhista se v nebo vsdiguje ,
V kraj veselja vezhniga.

Šveti Jernej.

Svonovi dans lepo pojo ,
Švet prasnik se obhaja ,

In v lepo zerkev priteko
Poboshni vfiga kraja ;
Šklizuje prasnik vše ljudi
Mladenzhe ino stare ,
Ker se svet Jernej tu zhaſti ,
Patron in varh te fare.

Svetnika tega pozhaſtit
Veseli pritezimo ,
V njegove proſhnje se srozhit'
Si danſ prisadenimo.
Svet Jernej ! ljudſta te zhaſte ,
Varh Jesuſove zhede !
Zhaſte te in ferzbnno shelé
Poſnemat' tvoje ſglede.

Svelizhar sam je tebe ſbral
Apostelna reſnize ,
Oblaſt nebefhko ti je dal
Svelizhati ovzhize.
Kdor tebe ſliſhi , ſrežhin je ,
Nauke ſliſhi boshje ,
Beseda boshja nam daje
Premagať greh oroshje.

Tud ſpolnil fi , kar fi uzhil ,
Ne maral ſa pretenje ;

Sa Jesusa si kri prelil,

Sa vero dal shivljenje.

O sprôsi, de naj Bog nam da

Vsim mozh sveto shiveti,

Premagovati mozh sveta,

Sa vero tud terpeti.

Sa Jesusam si shel v nebo,

Pri Bogu sdaj prebivash;

Vojskval si se na svet' ferzhno,

Sato plazhilo vshivash,

O prôsi ti Boga sa naf,

De b' se ferzhno vojskvali,

In kadar pride sadnji zhaf,

Na desni boshji stali.

O sveti Jernej! sdaj svetnik

Pred Bogom si v nebesih;

Nam bodi varh in pomozhnik

Na dushah in telefih.

Po tvojih proshnjah Bog nam daj

Shiveti, umreti frezhno,

De pridemo v nebeshki raj

Veselje vshivat vezhno.

Sveti Mihael.

Vi angelov kori zheshenje glafite!
Od hvale presvete bobnevaj nebo!
Kristjani, arhangel Mihela zhaštite,
Naj v hvale presvete se serza odpro!
Povsdignil je Bog ga zhes kore nebeshke,
In zerkvi katolshki je varha ga dal,
De je ne omotijo smame zhloveshke,
De hudi sovrashnik ne bo je majal.

Ko angelov eden se povikshevati
S tovarshi je svojimi nekdaj sazhel,
Je Mihael angel napuh pokonzhati
Mezh boshjeljubesni, mogozhnosti vsel;
In vojska ognjena v nebesih je vstala;
Premagal je vojvoda, sveti Mihèl,
In serdnost njegova presveta je sgnala
Napuhnjeni angele v strashni pekèl.

O huda pregreha, nad ktero masahuje
Se boshja praviza le tolko strashno!
Glej, greshnik, napuha, kak Bog ga
kasnuje!
Nad njim raserdi se vse sveto nebo.

Sastonj se, ko Luzifer, sdaj povikshujesh,
Sastonj sanizhujesh Boga in pekel,
Sastonj sdaj sapovedi vse sametujesh;
Tud ti ne bosh boshji pravizi odshel.

Povsdignila toraj zhes angelov kore
O Mihael sveti, je boshja te mozh;
Zhaſt twojo v nebefih, kdo srêzhi jo more?
Mem twoje svetlobe je solnze le nozh.
Od tam ti pekleniske hudobe strahujeſh,
De ſhkodvat' ne more nam kdaj njih
oblaſt;
Tam naſhe molitve sdej ti posvezhujeſh,
Ter vnemash nam ferza v Gôſpodovo
zhaſt.

Vſe naſhe molitve in hvale ti nosiſh
V lepoti nebefhki pred ſhivga Boga,
Darujeſh kadila, ſa reve, naſ, profiſh,
De Bog nam ſanafha, de miloſt nam da.
Pri ſmerti ſe vernikam rad prikaſujeſh,
In varjeſh ſkuſhnjav jih ſe nebefhko
možho,
Šprejemljeh njih duſhe, ſveſto jih ſprem-
ljujeſh
Pred ſodni ſtol Jefuſov v ſodbo ojſtro.

Ti profi sa slabe nas, Mihael sveti!
De lepa ponishnost med nami shivi,
In gerdi napuh nas nikoli prevseti
Ne bode imel zlo nobene mozhi.
O sprofi de sveta gorezhnost uname
Sa boshjo ljubesen nam nashe serze;
De Bog nas po smerti vesele usame
Med angelov tvojih presrezhne verste.

Vsi svetniki.

Oh, odprite se nebesa!
In odkri se sveti raj,
Kjer nam je po smert' telesa
Vsim pripravljen frezjni kraj!
Bratje! zhašt nam pokashite,
Ktero ste dosegli tam;
Slabim nam shelje ushgite
Hrepeneti priti k vam.

Spolnjene so vashe shelje,
Povelizhal vas je Bog;
Vezhno vshivate veselje,
Resheni is vseh nadlog.

Preshlo je , kar je teshilo ,
Sginilo karkol boli ;
Vse se vam je ponovilo ,
Boja s greham nizh vezh ni .

Mrasa ni vezh , ne vrozhine ,
Ne terpljenja , ne britkost ,
Smerti ni , ne bolezhine ;
Le veselje in sladkost .
Tamkej vam je sam Bog vezhni
Sbrisal od ozhi solse ,
Opravizheni ste frezhni ;
Vsi kristjani vas zhaſte .

Kvishko serza povsdigujmo !
Gori smo she le doma ;
Vse posvetno sanizhujmo ,
Kar nas lozhi od Boga .
Priti skoraj med svetnike
Perva nasha skerb naj bo ;
Ni je frezhe tak velike ,
Zhe dofeshemo leto .

Pa slabost nas premaguje ,
Nash sovrashnik je mozhan !
Zhe nas Bog ne poterduje ,
Nas premaga greh strashan ;

Vi svetniki nam sprosite
Mozh nebeshko, v dobrim rast,
V svojo drushbo naš sprejmite,
U nebeshko vezhno zhašt.

Vernih dufh dan.

Strashin dan bo dan plazhila,
Semlja se bo v prah sdrobila,
Prizha David in Šibila.

Grôsin strah bo svet obdajal,
Kadar bo sodnik prihajal,
K ojstri sodbi zhlovek vstajal.

Jela bo probenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
Kadar bode stvar osh'vela,
K boshjimu sodniku h'tela.

Bukve bodo prineshene,
Dela bodesh bral sturjene,
Dobre vse, in neposhtene.

Bo sodnik tedaj se vsedil,
Vse, karkol je kdo naredil,
Zeli svet bo tistkrat svedil.

Revesh, kam se zhem podati?
Kje priyatla tam iskati?
Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nesmerne visokosti!
Reshish svoje bres vrednosti,
Reshi v moji me slabosti.

Spomni se, o Jesuf mili!
De so same te vmorili,
Prosim, tisti dan se vsmili!

Trudin hotel si hoditi,
Same svojo kri preliti;
Daj k svelizhanju to biti.

Daj te imeti pomozhnika,
Nashih dush Odreshenika,
Preden vidmo te sodnika.

De sim kriv, to sam sprizhujem,
Sam pred sabo se framujem,
Pa sanesi, Bog! sdihujem.

Rane greshnize sazelil,
Tolovaja si sveselil;
Meni upanje dodelil.

Nisim vredin odpuschanja;
Vender, Bog pomilovanja!
Varuj v ogenj me jokanja.

Med ovzé me den' ovzhizo,
Reshi smed koslov srotizo,
In poklizhi na desnizo.

Ko savershene preklete
Pahnil v ogenj bosk ujete,
Dêni me takrat med svete.

Slishi proshnjo, Bog! pohlevno,
Dusho glej pobito, revno;
Skerbi same stvar nevkrevno.

Dan jokanja, polin straha,
Ko bo zhlovek vstal is praha!

Naj mu njega hudobije
Milost tvoja , Bog , omije.

Daj jim Jесuf , nash pastir ,
Vezhni pokoj , vezhni mir .

Šveti Andrej.

Shteye k delovzam Gospoda
Svet Andrej nar pervi se ;
Judovskiga on naroda ,
Petrov brat in ribizh je .
Zholt in mresho sapustiti ,
In sa njim serzhno hoditi ,
Vabit' dushe v sveti raj
Rezhe mu Svelizhar sdaj .

Evangeli osnanuje
Nejevernikam serzhno ,
In v deshelah daljnih sluje ,
Ko jim kashe pot v nebo .
Zhedo Jесusu mnoshiti ,
Šerza greshnikam mezhiti ,
V serdu svetim govori ;
Ves sa Jесusa gori .

V Patrah fili ga maliku
Darovati poglavar ;
Ali sveštmu užheniku
Jezha ino smert ni mar.
Na morishe odpeljati,
Neuſmiljeno krishati
Rajſhi sveti mosh ſe da,
Ko zhaſtitи kof leſa.

Biti pred ljudmi ponishan ,
De je to le zerkvi v rast ,
Biti , kakor Jefuš krishan ,
To ſvetnik ſi ſhteje v zhaſt .
Bod' zheſhen , o krish preſveti !
Pravi ſa Gospoda vneti ,
Oh , kako ſim te veſel ,
Ker boſh mene tud ſprejel !

Sa ſovrashnike moliti
Zlo na krishi ne nehá ,
Jim pregrehe odpuſtiti
Proſi vežhniga Boga ;
V ſmerti užhenik oſtane ,
Pridobiva ſhe kristjane ;
Kar v ſhivljenji je uzhil ,
To je tud v ſmerti bil .

Tudi mi voljno terpimo,
Bog ne bo sapustil naš;
Radi krishe vše nosimo,
Šej terpé le kratek zhaš.
Svet Andrej, o ti presrezhni!
Sprôfi nam pozhitek vezhni,
Vedno nam na strani stoј,
Priti enkrat sa teboj.

Pristavik.

(Nov mashnik.)

Glejte frezhe, ko med nami
Novi mashnik dans stoji!
S posvezhenimi rokami
Pervi Dar Bogu dari!
S njim serze tud povsdiguje,
De bi milost sprofil nam,
Moli, in serzhno sdihuje:
Bog, sanesi greshnikam!

Dans mu pervizh odgernilo
Še med nami bo nebo,
Kruh in vino spremenilo
V shiv'ga Jezusa se bo;

Njega, ki sa odreshenje
Je na krishu kri prelil,
Pervizh v dushno bo shivljenje
Danf is svojih rok savshil.

Pasti svoljene ovzhize
Sa pastirja svoljen je,
Varvati, de jim dushize
Volk peklenSKI ne poshre.
Tam bo shalostne sprejemal,
Jim veselje osnanval,
Tam sanikerne bo vnemal,
K dobrimu jih napeljval.

Greshnike u greh vtopljenе
Ljubesnivo bo svaril,
Serza njih she okamnjene
S boshjim straham bo mezhil;
Zhe nesrezhni s prebritkostjo
Svoje grehe sapusté,
Bo navdajal jih s sladkostjo,
S miram boshjim njih serzé.

Vezhni Bog! sprejmi daritev,
Ktero pervikrat dari,
In uslishi ti molitev,
Ktera v serzu mu gori;

Daj mu lugh in mozh uzhiti,
Miloſt mu obilno daj,
Daj s shivljenjem mu svetiti,
Priti s zhedo v sveti raj.

Nebesa.

Moj duh se povishuje,
Prot Bogu plamení,
Na kvíshko me vsdiguje,
'S doline fi sheli;
Nad pota svesd nesnane,
Na neprefselni dom,
Kjer krone vrednim dane
Se rasveselil bom.

Na semlji me smotnjave,
Tesnôbe, skerb moré,
Nemir, vojske kervave
Mi grisejo ferze;
Tam pokoj sam prebiva,
Škonzhanje vših britkost,
Tam dusha mirno vshiva
Obilnosti sladkost.

Utihnite , igrazhe !

Svetnjakov nôrski hrup !

Same popite , kazhe !

V medizo smeshan strup .

Omotne veseljake

Sbujena kolje vest ;

Kdor serzhno smaga spake ,

Si gôr' miru je svest .

Le gôri se osrite ,

Objokane ozhi !

Solsé ! nikar ne lite ;

Terpljenje she beshi ;

She blisha se veselje

Prijasno , presladko ,

Spolnilo serza shelje

Bo vekomaj nebo .

Tam poje truma sveta

Svelizhanih duhov ,

V nesmerni dom sprejeta

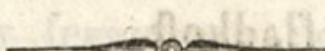
Vsih rodov , vsih stanov .

Ljubesen jih edini ,

Kraljuje krog in krog ;

Nebeshzhanov drushini

Je vezhna radošt Bog .

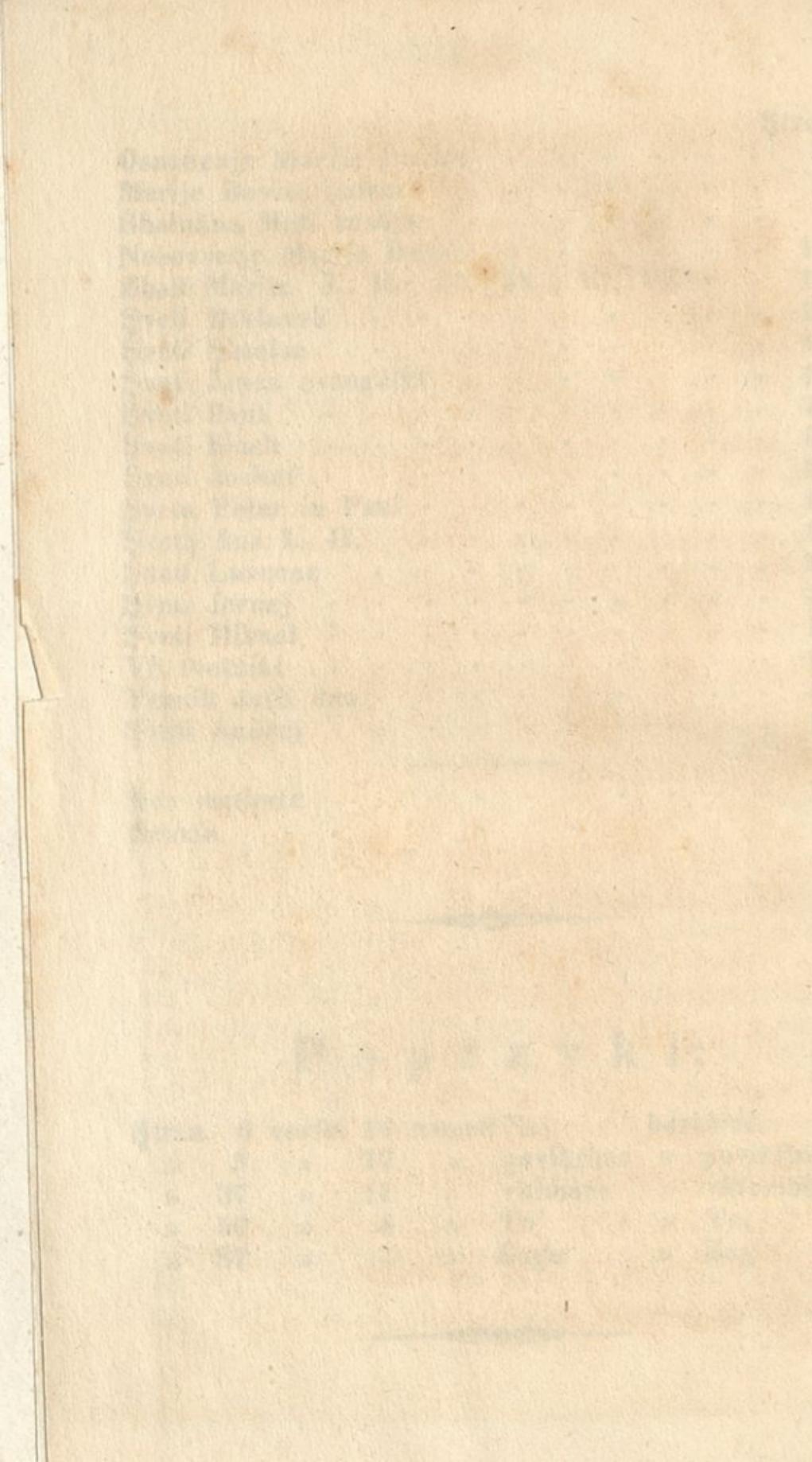
K a s a l o.

	Stran.
Jatrajna pesem	3
Vezherna	5
Šveta masha	6
Pred pridigo	12
Ozhe našh	14
Sahvalna	16
Spokorna	18
Vera, upanje in ljubesin	21
Pri svetim obhajilu I., II.	23
Pred f. reſhnim teleſam	27
 Adventna	29
Šveti vezher I., II.	31
Novo leto	35
Rasglaſhenje Gospodovo I., II.	37
Sladko Imé Jesuf	40
Švezhniza I., II.	42
Pôſtna	45
Terpljenje Jesuſovo I., II., III.	47
Jesuf na krishi	57
Sveto reſhnje Telo	60
Odreſhenje ſvetá	62
Ozhitanje	66
Šveti krish	67
Jesuf v grobu	69
Velikonozhna I., II.	71
Krishev teden	76
Nebohod Jesuſov	79
Binkofhti	81
Šveta Trojiza	83
Sveto reſhnje Telo I., II., III., IV.	85
Zerkveno shegnanje	92

	Stran.
Osnanenje Marije Devize	94
Marije Devize pesem	96
Shalofina Mati boshja	97
Nebovsetje Marije Devize	100
Zhaft Marije I., II., III., IV., V., VI.	101
Sveti Miklavsh	109
Sveti Shtefan	111
Sveti Janes evangelist	113
Sveti Paul	115
Sveti Blash	117
Sveti Joshef	118
Sveta Peter in Paul	120
Sveta Ana I., II.	122
Sveti Lavrenz	126
Sveti Jernej	127
Sveti Mihael	130
Vsi svetniki	132
Vernih dush dan	134
Sveti Andrej	137
<hr/>	
Nov mašnik	139
Nebesa	141

P o p r a v k i:

Stran	6	versta	16	nameſt	Naj	beri	Naf.
»	9	»	17	»	povikſhan	»	povikſhvan.
»	37	»	11	»	vklonmo	»	vklonimo.
»	56	»	4	»	To	»	Te.
»	87	»	2	»	Bogu	»	Bog.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

C00155 8

00000075182

Natisnil Joshef Blasnik.
1845.